

**TREBALL DE
RECERCA**

La Jefferson Village

D'institució militar a
allotjament d'acollida

MARIA BAUER BRINGUÉ 2.5

Tutor: José Luis Regojo

Novembre 2017

People killin', people dyin'

Children hurt any you hear 'em cryin'

Will you pratice what you preach?

And would you turn the other cheek?

Father, father, father, help us

Send some guidance from above

These people got me questionin'

Where is the love?

Black Eyed Peas

AGRAÏMENTS

Dono les gràcies al meu primer tutor, Daniel Martín Pérez, per donar-me els ànims necessaris per fer una recerca sobre un tema relacionat amb persones refugiades a Alemanya. També estic profundament agraïda a Núria González, membre de la fundació *Recerca per a la Pau* de la Universitat de Barcelona, per donar-me noves idees, suport i motivació. Aquest treball ha acabat sent aquest treball gràcies a la seva ajuda i dedicació. Deixar-se assessorar per una persona tan sàvia pel que fa al meu àmbit d'investigació ha sigut un plaer.

Moltíssims agraïments igualment a Hanna Kaußen, al senyor Hübner i als habitants entrevistats per proporcionar-me tantíssima informació valuosa per al meu treball. Però també agraeixo especialment el tracte i l'amabilitat amb el que em van rebre. Ha sigut un plaer recopilar informació a partir d'entrevistes extraordinàriament interessants.

Finalment li dono les gràcies a José Luis Regojo per ocupar-se de la tutoria del meu treball de recerca a partir del setembre i per donar-me alguns últims consells útils per acabar d'arrodonir la meva feina.

ÍNDIX

1. Introducció 5,6
2. Metodologia 6 - 8
3. Què és un refugiat i quines característiques té 9 -13
4. Alemanya com a país acollidor Alemanya 13,14
Hessen
Darmstadt
5. El procés d'asil a Alemanya 14 - 27
6. Dades importants pel que fa a les persones refugiades a Alemanya 28 - 33
7. Opinió pública alemanya davant de les persones refugiades 33, 34
8. LA JEFFERSON VILLAGE
  0. Introducció 35,36
  - 1. Qui gestiona la JV 36 - 38
  - 2. El principi de la JV 38 - 41
  - 3. El repartiment de l'habitatge 41
  - 4. Els països d'origen dels habitants 41 - 43
  - 5. L'estatus legal dels habitants 43 - 45
  - 6. Els serveis oferts als habitants 45 - 53
  - 7. Els treballadors socials 53 - 55
  - 8. L'ús de la llengua alemanya 55 - 56
  - 9. La presència del treball a la JV 56 - 57
  - 10. Les preocupacions expressades pels habitants 57 - 59
  - 11. La convivència 59 - 63
9. Una festa a la JV 63,64
10. Conclusions 65 - 69
11. Bibliografia 70 - 72
12. Annexos 73 - 76

1. INTRODUCCIÓ

Durant els primers 15 anys de la meua vida vaig viure a la ciutat alemanya de Darmstadt. L'any 2015 la meua mare i jo vam decidir traslladar-nos a Barcelona. El setembre de 2015 no només va ser el meu primer mes a Barcelona, també va ser el mes on la crisi dels refugiats a Alemanya va arribar al seu punt més crític. El meu pare i els meus amics m'explicaven com milers de persones demanaven refugi a Alemanya i com la població alemanya reaccionava respecte a aquesta "allau de persones". Tanques trencades, masses de persones a les fronteres, cares somrients amb pancartes que deien „Refugees Welcome!“, tot això són imatges que em vénen al cap quan penso en les primeres informacions que vaig rebre a través dels mitjans de comunicació sobre la crisi dels refugiats. Des de llavors, cada visita a Alemanya ha estat lligada amb alguna anècdota sobre les persones refugiades que m'han explicat els meus amics o els meus familiars alemanys, però també amb les cares somrients dels nens petits refugiats que sempre veig a l'estació „Marienhöhe“. Aquesta estació de tramvia és ben coneguda pels habitants d'Eberstadt, barri de Darmstadt. És l'estació més propera a la Jefferson Village, un conjunt d'habitatges que serveixen com a allotjament d'acollida per a persones refugiades. Cada matí, grups nombrosos de persones refugiades esperen impacients l'arribada del tramvia que els transporta al centre, a l'institut o fins i tot a treballar. Cada cop que visito la meua ciutat em trobo amb nous rostres que esperen un millor futur a Alemanya.

Quan ens van dir que ens havíem d'anar pensant un tema sobre el qual fer el nostre Treball de Recerca, no vaig trigar gaire a tenir-ho decidit. Com a ciutadana d'un país segur i estable és molt difícil imaginar-me com em sentiria si estigués obligada a fugir del meu país, deixar enrere els meus amics, el meu institut, la meua casa, la meua vida. Però milions de persones arreu del món tenen aquest mateix destí i penso que és molt important generar més coneixement sobre la seva situació. El tema de les persones refugiades m'interessa en tots els aspectes, tant en el social, en l'econòmic i el polític. Com que tinc una relació estreta amb Alemanya i allí la crisi dels refugiats ha deixat un impacte més gran que a Espanya, he decidit fer el meu Treball de Recerca sobre un aspecte de la crisi dels refugiats a Alemanya. Per centrar-me en un punt concret, he decidit fer-lo sobre l'allotjament d'acollida per a persones refugiades que està més a prop de la meua casa a Darmstadt, la Jefferson

Village. Vull concentrar-me a investigar com està estructurada i com s'ha anat desenvolupant com a allotjament d'acollida des de l'inici de la crisi de refugiats l'any 2015 fins el 2017. Ja que anteriorment havia sigut un allotjament per a les famílies dels soldats americans estacionats a Darmstadt, vull esbrinar com ha fet el camí d'una institució militar a un centre d'acollida per a persones refugiades.

Encara que a Alemanya la cerca de solucions per a la crisi de refugiats ha sigut més present, penso que també aquí a Catalunya i arreu de tot el món interessa saber com està estructurat un allotjament per a persones refugiades. Estic segura que el funcionament de la Jefferson Village pot servir com a model per a allotjaments de persones refugiades d'altres països que estan rebent o volen acollir persones refugiades.

El meu objectiu és descriure el funcionament del que havia estat l'antic allotjament per a les famílies dels militars americans, la Jefferson Village (Darmstadt-Eberstadt, Hessen, Alemanya) i ara és un espai d'acollida per a persones refugiades que busquen protecció a Alemanya. Ho faré des que va començar a funcionar com a tal (octubre- novembre 2015) fins a l'actualitat (abril 2017).

2. METODOLOGIA

La informació que he utilitzat per redactar el cos teòric l'he extreta de diferents publicacions fetes per part del *BAMF* (Oficina Federal per a Migrants i Refugiats), de l'ACNUR i d'altres organismes i entitats. Quan vaig tenir decidit que volia centrar-me en el funcionament d'un allotjament d'asil en concret, vaig posar-me en contacte amb un conegut del qual sabia que treballava en un d'aquests allotjaments. Ell em va explicar moltes coses sobre la Jefferson Village, que se situa molt a prop d'on jo vivia abans. Hi vaig trucar i els seus encarregats em van demanar si podia escriure un correu donant informació sobre allò que volia investigar i sobre els meus objectius de recerca. En aquest correu vaig exposar tot allò que considerava important esbrinar i vaig demanar si podria fer fotos i si seria possible aconseguir entrevistes amb habitants de l'allotjament. No vaig fer esment ni del sexe, ni de l'edat ni del país d'origen que havien de tenir els habitants entrevistats, simplement volia fer les mateixes preguntes a 5 habitants a l'atzar per poder comparar les respostes i

contrastar-les amb allò que m'explicaria la persona que m'acolliria durant la visita sobre la JV i allò que ja sabia a partir de la recerca bibliogràfica.

La senyora Kaußen, treballadora social de la Jefferson Village, em va contestar molt amablement i ella i jo vam acordar que visitaria l'allotjament durant la Setmana Santa del 2017, exactament el matí del 12 d'abril, per poder fer-li una entrevista oberta a ella i a 5 habitants voluntaris. Durant la meva estada a la JV vaig poder fer fotos i vaig poder gaudir d'un recorregut per totes les instal·lacions. També em van concedir l'autorització de gravar tota la conversa que vaig tenir amb ella i finalment em va presentar 5 habitants que estaven disposats a tenir una entrevista oberta amb mi, als quals ja havia avisat anteriorment. L'estada solament va durar unes 5 hores. Posteriorment també vaig fer una entrevista oberta amb el treballador voluntari que en un primer moment m'havia informat sobre la JV.

A partir de la informació que em va donar la senyora Kaußen, les entrevistes amb els 5 habitants de la JV, el treballador voluntari, les fotos que vaig poder fer i les meves pròpies observacions, he pogut definir els següents criteris d'anàlisi:

- ❖ Qui gestiona la JV
- ❖ El principi de la JV
- ❖ El repartiment de l'habitatge
- ❖ Els països d'origen dels habitants
- ❖ Els serveis oferts als habitants
- ❖ Els treballadors socials
- ❖ L'ús de la llengua alemanya
- ❖ La presència del treball a la JV
- ❖ Les preocupacions expressades pels habitants
- ❖ La convivència

Finalment, el dia 18 d'agost del 2017 vaig visitar l'allotjament de nou. Aquesta visita va ser fruit d'una invitació que va rebre el meu pare com a veí de la Jefferson Village. S'hi celebraria una festa de benvinguda oberta per a tothom. Vaig voler anar-hi per observar l'ambient entre els habitants de la JV i els ciutadans de Darmstadt. No vaig contactar ni amb els habitants entrevistats anteriorment, ni amb la senyora Kaußen

ni amb el voluntari. Com que va ser una festa pública vaig fer fotos i vaig fer un quadern d'observació per guardar totes les meves observacions i impressions.

3. QUÈ ÉS UN REFUGIAT I QUINES CARACTERÍSTIQUES TÉ

„Una persona que es troba fora del seu país d'origen i que a causa de la seva ètnia, religió, nacionalitat o les seves creences polítiques té una raó concreta per fugir del seu país per por de ser perseguida o perquè ja no pot obtenir protecció de l'estat“

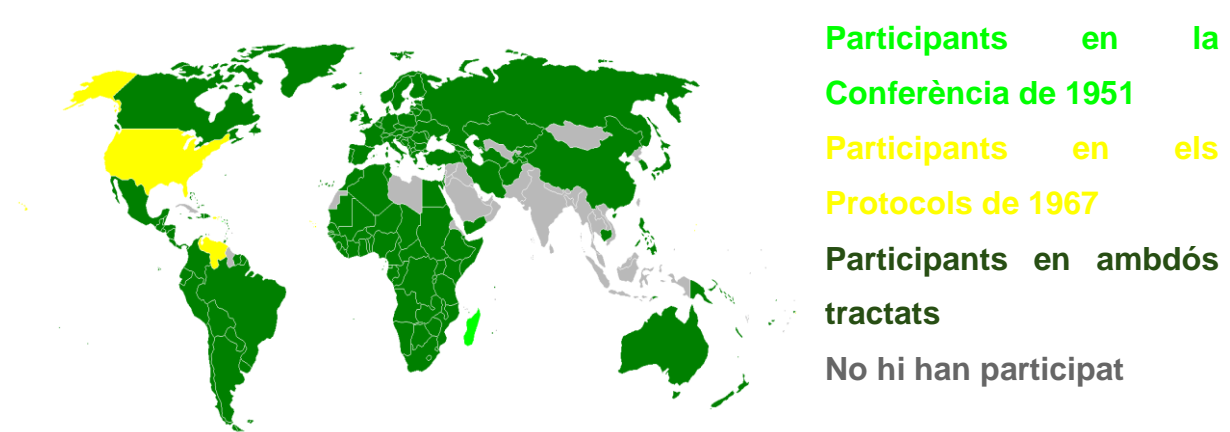
Aquesta és la definició d'un refugiat segons l'article 1 de la Convenció de Refugiats de Ginebra, signada el 28 de juliol del 1951. En un principi tenia com a objectiu protegir persones refugiades europees després de la Segona Guerra Mundial, però el Protocol sobre l'Estatut dels Refugiats de 1967 va expandir l'abast de la Convenció. Aquesta defineix els drets internacionals de les persones refugiades i estableix les normes que expressen quina protecció jurídica, quina ajuda del govern i quins drets socials rebrà una persona dins dels 148 estats que van signar la Convenció de Refugiats. També defineix els deures que han de complir les persones refugiades davant del seu país d'acollida i estableix quines persones, com per exemple criminals de guerra, són excloses del dret d'asil.

A estats on fins avui en dia el govern no ha signat la convenció, no es garanteix la protecció dels refugiats. En aquests països, els refugiats habitualment no reben un dret d'asil adequat, només són tolerats durant un cert període de temps o han de viure a camps de refugiats on no es compleixen els drets humans internacionals. Normalment aquestes persones no tenen accés a drets establerts per la Convenció de Refugiats de Ginebra, com per exemple el dret a l'educació o l'assistència mèdica.¹

---

¹ UNHCR: The Refugee Convention, Wikipedia: Convenció de Refugiats (2017)

Participants en la Convenció sobre l'Estatut dels Refugiats:

WIKIPEDIA, Convenció de Refugiats (2017)

La Convenció de Refugiats marca una clara línia entre persones que a causa de raons externes se senten obligades a fugir (*refugiat*) i persones que per pròpia motivació busquen noves perspectives i decideixen marxar del seu país d'origen (*emigrant*). Un emigrant pot retornar al seu país d'origen i allí rebrà protecció del seu govern, però un refugiat no té aquesta opció.

Els governs dels estats creen procediments propis segons els seus sistemes legals per a determinar la situació legal d'una persona refugiada i establir si té el dret de rebre una forma de protecció o no.

Quan en un procés jurídic es decideix que a una persona no se li concedeix cap mena de protecció, aquesta persona es trobarà en la mateixa situació que un immigrant il·legal i podrà ser expulsada del país.

Normalment, per poder rebre una forma de protecció, totes les persones que busquen refugi han de demostrar que han tingut una raó vàlida que justifiqui la fugida del seu país d'origen. Però en el cas d'una fugida massiva, com en els últims anys des de Síria o Afganistan, en certs casos no és necessària una audiència individual. Quan un gran grup de persones fuig per la mateixa causa, pot ser

apropiat anomenar *refugiats* a tots els membres d'aquest grup, sempre que en casos individuals no es pugui demostrar el contrari.

Les persones refugiades haurien de poder accedir a certs drets dins del país que els acull. A més de seguretat física haurien de rebre al menys ajuda bàsica i els mateixos drets que qualsevol altre estranger que sigui resident legal. Per tant, un refugiat té dret als drets civils bàsics, com ho són per exemple la llibertat d'expressió, de moviment i el dret de treball.

En certs casos, com en arribades massives de persones refugiades a un país, els països que ofereixen protecció se senten obligats a restringir certs drets, com la llibertat de moviment o el dret de treballar.²

La Convenció de Ginebra explicita els casos on una persona que fuig del seu país es pot considerar refugiada en el país d'acollida. Un exemple on una persona pot rebre protecció per part d'un altre estat té relació amb el servei militar. Qualsevol estat té el dret de cridar els seus habitants a les armes en situacions d'emergència. Tot i això, quan una persona que no vol fer el servei militar i és susceptible de rebre un càstig molt dur solament per ser part d'un grup social discriminat, en certs casos podrà rebre protecció per part d'un país. Pot ser també motiu de protecció quan en un conflicte militar o polític el govern d'un país obliga els seus ciutadans a participar en crims de guerra o crims contra els drets humans durant el servei militar. També els homosexuals que a causa de la seva pertinença a un grup social específic són perseguits i no poden rebre la protecció del seu estat, en certs casos poden rebre protecció per part d'un altre país.

La Convenció deixa molt clar, per l'altra banda, que les persones que han participat en crims de guerra i/o han infringit els drets humans estan explícitament exclosos del dret de rebre asil.

Les persones menors que en la seva fugida han estat separades dels seus pares i per a les quals no s'ha trobat ningú que se'n faci responsable, reben el nom de menors no acompanyats. El percentatge de menors no acompanyats varia

---

² UNHCR: Refugees and Migrants (2016), UNHCR: FaQ Flüchtlinge (2001-2017)

constantment. Segons un estudi de l'UNHCR (Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats) el nombre es manté entre 2 i 5 per cent entre les persones refugiades que busquen protecció a Europa any rere any. La UNHCR treballa juntament amb la Creu Roja, UNICEF i Save the Children per intentar identificar i registrar aquests menors sense acompanyants i retornar-los a les seves famílies.

La Agencia de la ONU para los refugiados,
ACNUR (2001-2017)

La UNHCR, en català Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), és un organisme no governamental creat l'any 1993, depenent de les Nacions Unides i que s'encarrega de protegir les persones refugiades i promoure solucions duradores per la seva situació. Va ser creada per una resolució de l'Assemblea General de Nacions Unides

l'any 1950 a Ginebra.

Des de llavors, aquest organisme no ha deixat de treballar per a satisfer les necessitats de les persones refugiades. La legislació espanyola li dóna a l'ACNUR un paper rellevant al llarg de tot el procediment per a la determinació de l'estat del refugiat.³

L'objectiu de l'ACNUR és informar i sensibilitzar la societat espanyola sobre tot allò relacionat amb les persones refugiades i recaptar fons públics per poder finançar programes i activitats de l'ACNUR a favor de l'ajuda de les persones refugiades.

Segons informes de l'ACNUR, a finals de l'any 2016, el número total de persones refugiades era de 22,5 milions, xifra que inclou 5,3 milions de refugiats palestins sota el mandat de UNRWA i que representa la xifra màxima registrada mai. El Líban és el país que, durant l'any 2016, ha acollit a més persones refugiades en relació amb la seva població nacional, amb 1 refugiat per cada 6 habitants. Els països que segueixen són Jordània, amb 1 refugiat per cada 11 habitants i Turquia, 1 refugiat

³ UNHCR: FaQ Flüchtlinge (2001-2017), Wikipedia: ACNUR (2017)

per cada 28 habitants. Turquia és el país que ha acollit el major nombre de persones refugiades (2,9 milions) de tot el món.

4. PAÍS ACOLLIDOR: ALEMANYA

Wikipedia, Flagge Deutschlands (2017)

Alemanya és un estat de l'Europa central que forma part de la Unió Europea, anomenat oficialment *Bundesrepublik Deutschland* (República Federal d'Alemanya). És el setè país més gran en superfície (357.340,08 quilòmetres quadrats) d'Europa i el quart de la

Unió Europea. Alemanya fa frontera amb Dinamarca, el mar del Nord i el mar Bàltic al nord; a l'est amb Polònia i la República Txeca; al sud amb Àustria i Suïssa i finalment a l'oest amb França, Bèlgica, els Països Baixos i Luxemburg. Berlín n'és la capital i la ciutat més important. Altres grans ciutats importants són Munich, Hamburg, Frankfurt i Bremen. Alemanya té una població d'aproximadament 82 milions d'habitants, repartits en 16 estats federals, i la llengua oficial és l'alemany. És membre de les Nacions Unides, de l'OTAN i del Grup dels vuit. És la tercera economia més gran en termes del PIB, l'exportador més gran i el segon importador més gran de béns de tot el món.⁴

HESSSEN

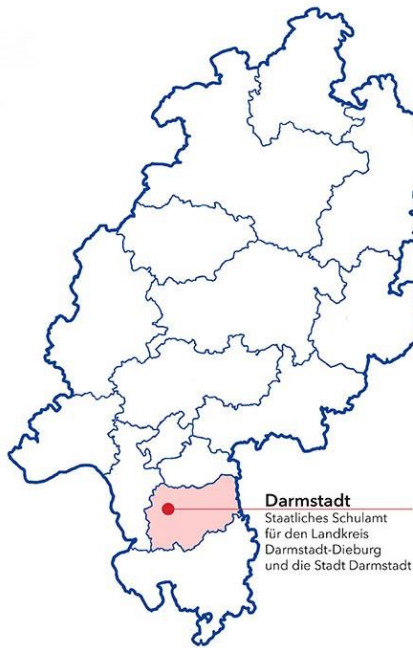
Hessen és un dels 16 estats federals d'Alemanya, situat al centre del país. Té una àrea d'aproximadament 21 milers de quilòmetres quadrats i té més de sis milions d'habitants, sent el cinquè estat més poblat d'Alemanya. La capital és Wiesbaden però la ciutat més gran i més important és Frankfurt am Main, principal centre financer alemany on es troba un

Wikipedia, Hessen (2017)

dels aeroports més grans d'Europa.

⁴ ACNUR: Tendencias globales (2017), Wikipedia: Deutschland (2017)

Hessen és una de les regions més riques d'Alemanya i de la Unió Europea. Els sectors més importants de l'economia regional són els productes químics (en particular l'empresa Merck, localitzada a Darmstadt), la maquinària, l'electrònica i la fabricació d'automòbils (en particular Opel).

Hessisches Kultusministerium,
Schulamt für den Landkreis (2017)

DARMSTADT

Darmstadt és una ciutat que se situa al sud de l'estat federal Hessen, a uns 30 kilòmetres de Frankfurt am Main. Té una població de 149.000 habitants, que amb l'àrea metropolitana suma 430.993. Darmstadt es defineix a ella mateixa com a "Ciutat Científica" ja que té més de 30.000 estudiants i molts centres d'investigació. Apart d'això és un centre de la indústria química. La ciutat també es coneguda com a centre del Modernisme alemany.⁵

5. PROCÉS D'ASIL A ALEMANYA

▲ ARRIBADA I ENREGISTRAMENT

Totes les persones refugiades que arriben a les fronteres d' Alemanya s'han de registrar en una institució estatal el més aviat possible si vénen amb el desig de demanar protecció. Això pot ser directament a la frontera o més tard quan ja l'han passat i estan dins del país. Qui directament es declara com a sol·licitant d'asil a la seva arribada s'ha de dirigir al Control de Fronteres Alemany.

Qui busca asil dins del país pot dirigir-se a la Policia o directament a l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats. Totes les persones que busquen asil a Alemanya són

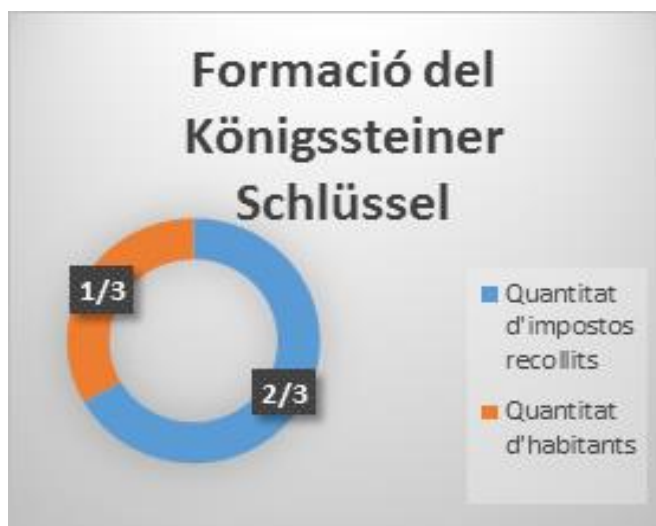
⁵ Wikipedia: Hessen (2017), Wikipedia: Darmstadt (2017)

registrades. Aquest enregistrament es fa a través de la Policia, de treballadors de l'Oficina per a Migrants i Refugiats o a través dels treballadors dels allotjaments d'acollida. Primer de tot es recullen dades personals, es fa una foto i es recull l'empremta digital (els nens menors de 14 anys no estan obligats a registrar la seva empremta). Totes les institucions públiques que necessiten aquestes dades hi tindran accés.

Com a prova de l'enregistrament, els sol·licitants d'asil (com que han demanat asil passen de ser persones refugiades a ser sol·licitants d'asil) reben un document que conté informació sobre les seves dades personals i que demostra que tenen el dret de estar al país temporalment. Aquest document també els dóna el dret a rebre serveis estatals com per exemple allotjament primari, alimentació o serveis mèdics

◆ REPARTIMENT DE LES PERSONES REFUGIADES

El segon pas s'inicia quan els sol·licitants d'asil es porten a l'allotjament primari més proper. L'assignació d'un sol·licitant d'asil a un cert allotjament d'acollida es decideix segons la seva capacitat en aquell moment. Depenent del país d'origen del refugiat, aquest podrà quedar-se fins a sis mesos a l'allotjament d'acollida o fins que es decideixi, si la seva petició d'asil és acceptada o denegada. Sota determinades circumstàncies, per exemple per reagrupació familiar, dintre d'aquest període de temps el sol·licitant d'asil pot canviar d'allotjament d'acollida.⁶

● KÖNIGSSTEINER SCHLÜSSEL – UN REPARTIMENT JUST

Elaboració pròpia a partir de la informació donada pel BAMF (2017)

Aquest sistema de repartiment, anomenat "Königssteiner Schlüssel", decideix com s'han de distribuir els

⁶ BAMF: Asylverfahren

sol·licitants d'asil dins d'Alemanya. Determina la quota de sol·licitants d'asil que ha de rebre cada un dels 16 estats federals d'Alemanya.

Es fixa a partir de la quantitat d'impostos recollits i de la quantitat d'habitants dels estats federals alemanys. Aquesta quota de repartiment es renova cada any i busca un repartiment just de sol·licitants d'asil entre els estats federals. Rep el seu nom de la ciutat de *Königsstein*, ciutat en la que es va fer la reunió on es va firmar el conveni l'any 1949 que va donar lloc a la quota de repartiment "Königssteiner Schlüssel".⁷

Per l'any 2017, les quotes de repartiment van ser les següents:

ESTAT FEDERAL	QUOTA	SUPERFÍCIE	HABITANTS
BAYERN	15,53%	70.551 km ²	12.56 M
BADEN WÜRTENBERG	12,96%	35.751 km ²	10.63 M
BERLIN	5,08%	891 km ²	3.52 M
BRANDENBURG	3,03%	29.485 km ²	2.44 M
BREMEN	0,95%	419 km ²	0.65 M
HAMBURG	2,55%	755 km ²	1.75 M
HESSEN	7,39%	21.114 km ²	6.04 M
MECKLENBURG- VORPOMMERN	2,01%	23.180 km ²	1.59 M
NIDERSACHSEN	9,33%	47.634 km ²	7.79 M
NORDRHEIN- WESTFALEN	21,14%	34.097 km ²	17.57 M
REIHNALD- PFALZ	4,83%	19.853 km ²	3.99 M
SAARLAND	1,21%	2.569 km ²	0.99 M
SACHSEN	5,05%	18.415 km ²	4.04 M
SACHSEN- ANHALT	2,79%	20.446 km ²	2.24 M
SCHLESWIG-	3,39%	15.799 km ²	2.81 M

⁷ BAMF: Asylverfahren BAMF: Königssteiner Schlüssel, Bundesländer Deutschland

HOLSTEIN			
THÜRINGEN	2,69%	16.172 km ²	2.61 M

Elaboració pròpia a partir de la informació donada pel BAMF (2017) i Bundesländer Deutschlands (2017)

Si observem el repartiment fet per l'any 2017 veiem que hi ha estats federals que en comparació amb els altres tenen una superfície molt petita però tot i això reben una quota molt alta, com per exemple Berlín. En una superfície de 891 km², Berlín té més de 3 milions d'habitants i per tant també recull molts impostos. Com a conseqüència del Königssteiner Schlüssel ha de rebre una quota elevada de persones refugiades. En comparació, Brandenburg té 29 cops més superfície que Berlín (29.485 km²) però la quota de persones refugiades que ha de rebre és més baixa que la de Berlín. L'estat federal que més persones refugiades (21,14%) ha de rebre és Nordrhein Westfalen, que ahora és l'estat que més habitants té (17.57 M). L'estat que menys n'ha de rebre és Bremen, amb una quota de 0.95%.⁸

ALLOTJAMENT D'ACOLLIDA

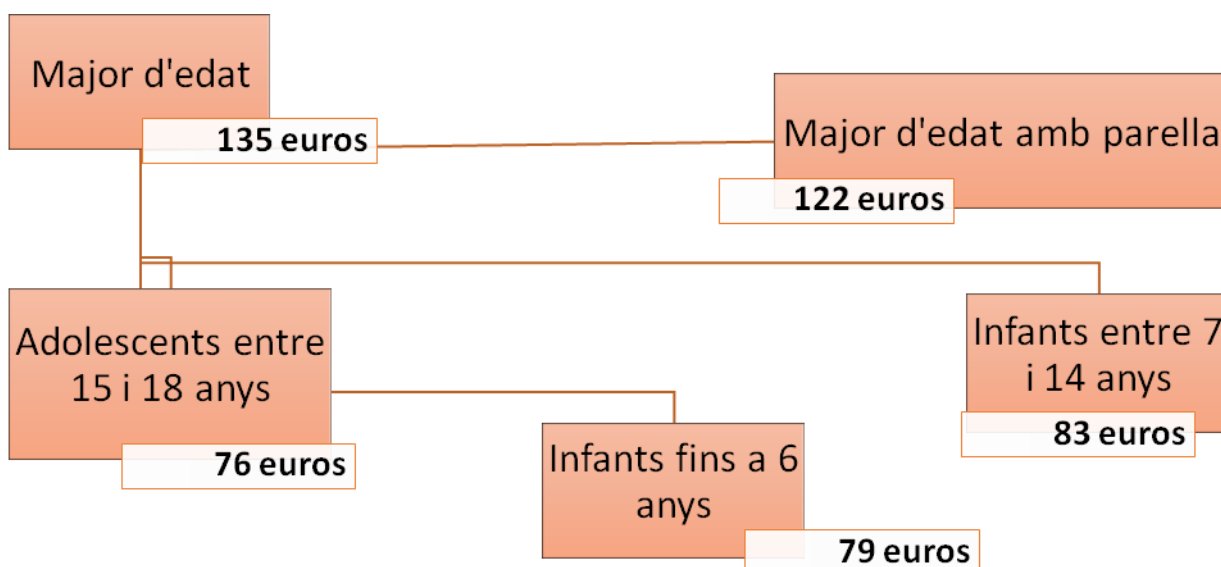
L'allotjament d'acollida *primari* es fa responsable del manteniment i l'acollida dels sol·licitants d'asil. És el primer lloc on van tots els sol·licitants d'asil registrats.

Durant la seva estada, els sol·licitants d'asil reben provisions bàsiques com menjar, roba, productes d'higiene i una quantitat de diners mensual per cobrir les necessitats personals del dia a dia. Aquesta quantitat de diners està establerta pel *Asylbewerbeleistungsgesetzes* (Llei reguladora de prestacions per a refugiats).

A continuació veiem les quantitats establertes que reben els sol·licitants d'asil segons edat i situació en el cas que estiguin allotjats en un allotjament *primari*.⁹

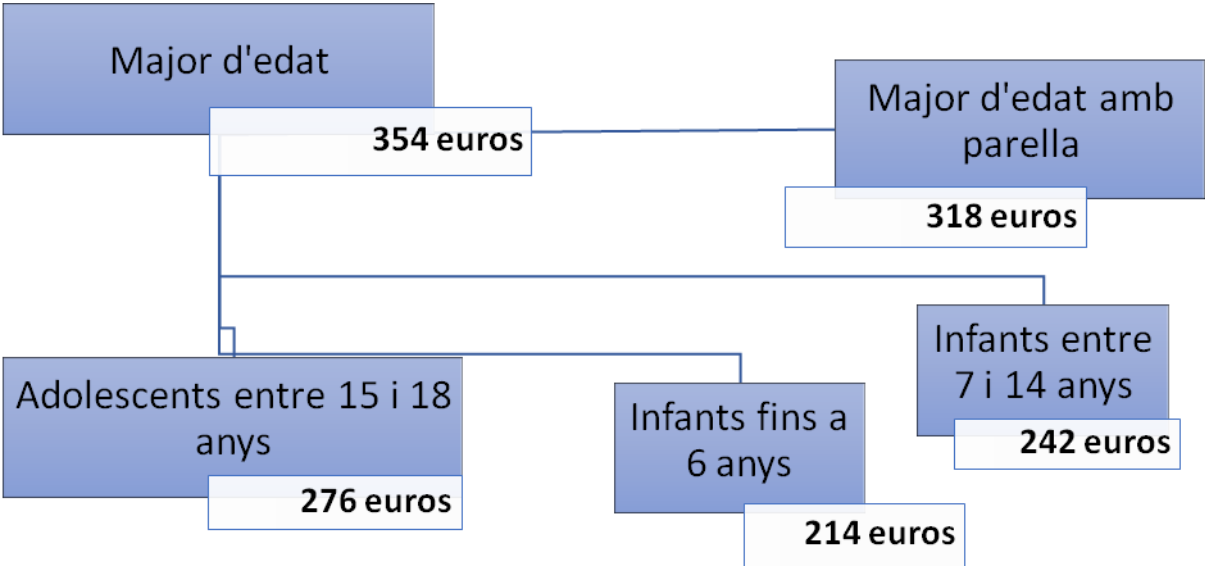
⁸ BAMF: Asylverfahren

⁹ BAMF: Asylverfahren, Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz: Asylbewerbeleistungsgesetz (2016)

Elaboració pròpia a partir de l'informació donada pel Bundesministerium für Justiz und für Verbraucherschutz

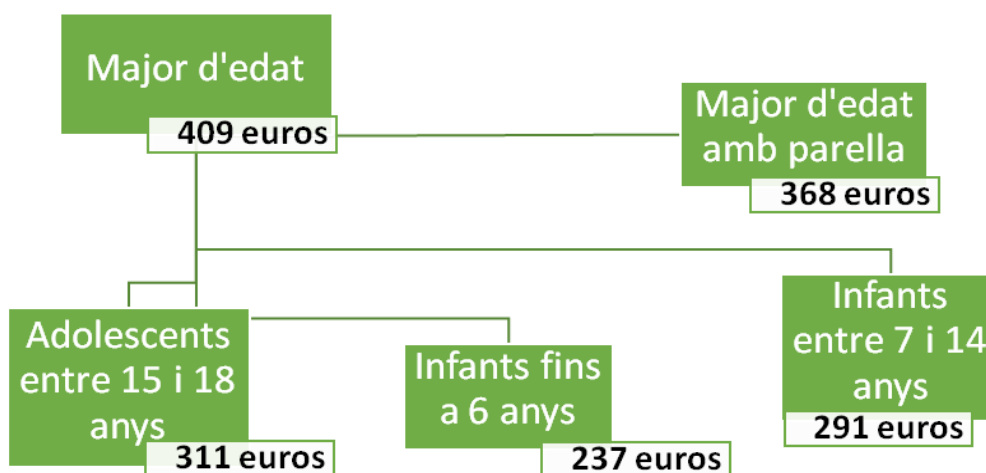
A continuació, en el cas que un sol·licitant d'asil ja no s'allotgi en un allotjament d'acollida *primari* sinó en un pis propi que li proporciona l'estat, la quantitat de diners establerta per la llei vigent canvia. En aquest cas, l'estat només paga el lloguer i la calefacció i el sol·licitant d'asil s'ha d'organitzar ell mateix pel que fa la resta d'elements que necessita per viure. També aquesta quantitat de diners està establerta pel *Asylbewerberleistungsgesetzes*.

Elaboració pròpia a partir de l'informació donada per Wikipedia

En el cas que un sol·licitant d'asil hagi estat durant més de 15 mesos a Alemanya a partir de la seva arribada o la seva petició d'asil hagi sigut acceptada, podrà demanar **Hartz IV**. Aquesta és la prestació que reben les persones de nacionalitat alemanya o amb residència habitual a Alemanya que estan a l'atur de llarga durada. L'objectiu de **Hartz IV** es proporcionar a aquestes persones els recursos necessaris per poder portar una vida digna. Rebran una quantitat de diners mensual i a part l'estat pagarà el lloguer i la calefacció del pis.¹⁰

A partir de l'inici de l'any 2017, aquestes són les quantitats establertes.

Elaboració pròpia a partir de l'informació donada pel Bundesministerium für Justiz und für Verbraucherschutz

PETICIÓ PERSONAL

El sol·licitant d'asil pot fer la seva petició d'asil personal a institucions estatals o a centres d'arribada. Per poder garantir un procés d'asil amb més qualitat, la Oficina Federal per a Migrants i Refugiats Alemanya s'ocupa de proporcionar un traductor que li transmeti al sol·licitant d'asil els seus drets i deures dintre del procés d'asil en

¹⁰ BAMF: Asylverfahren, Wikipedia: Hartz IV (2017)

la seva llengua materna. El sol·licitant d'asil també rep tota la informació necessària en la seva llengua materna en forma de document.

Si no s'ha fet prèviament, es recullen totes les dades personals. El sol·licitant d'asil està obligat a demostrar la seva identitat. Això pot ser a través de documents personals com el passaport o el carnet de conduir. A continuació es determina si és tracta d'una petició inicial d'asil o si és una petició secundària (explicació a l'apartat següent).¹¹

Amb ajuda del sistema europeu EURODAC es determina si un altre estat s'ha de fer responsable de la realització del procés d'asil (apartat *Procediment de Dublín*).

La petició d'asil sol transcórrer presencialment. Només en certs casos pot transcórrer per via escrita, per exemple quan el sol·licitant d'asil és a l'hospital, és menor d'edat o està a la presó.

Obligació de residència

Després d'haver demanat la petició d'asil, els sol·licitants reben un document amb el qual poden identificar-se com a sol·licitant d'asil amb dret d'estar a Alemanya. Aquest consentiment de residència està limitat a un espai concret en el qual es troba l'allotjament del sol·licitant d'asil.

Sol·licitants amb poca perspectiva de rebre asil

Aquells que tenen poca perspectiva de rebre asil, com per exemple les persones que provenen de països considerats com segurs per l'estat alemany, estan obligats a quedar-se a viure a l'allotjament primari que els correspongui fins que es decideixi si rebran una forma de protecció per part de l'estat alemany o no. L'any 2016, Alemanya va decidir que tots els països de la Unió Europea, Albània, Bòsnia, Ghana, Kosovo, Macedònia, Montenegro, el Senegal i Sèrbia es consideren països on l'estat pot protegir els seus habitants suficientment per garantir-ne la seguretat davant d'una possible persecució. Mentre esperen una decisió de L'estat alemany,

---

¹¹ BAMF: Asylverfahren

les persones d'aquests països que demanen asil no poden treballar i només poden sortir de l'espai que els correspon si tenen un permís concret.

Sol·licitants amb bona perspectiva de rebre asil

També aquells que tenen una bona perspectiva de rebre asil, com per exemple les persones que vénen d'un país del qual l'Oficina Federal per Migrants i Refugiats ja sap que generalment no pot oferir protecció als seus habitants, només poden moure's dins de l'espai que els correspon segons el consentiment de residència. Només poden sortir de l'espai que els correspon si tenen un permís concret. L'espai s'amplia després de 3 mesos a tot el país.¹²

PETICIÓ INICIAL, PETICIÓ CONSECUTIVA, PETICIÓ SECUNDÀRIA

 1. Quan un sol·licitant d'asil sol·licita per primer cop asil, aquesta sol·licitud rep el nom de petició d'asil inicial.

 2. Quan una persona ja ha sol·licitat asil prèviament però la petició ha estat denegada i torna a demanar-ne, la següent petició serà consecutiva. Un segon procés d'asil només es concedirà si la situació en el país d'origen del sol·licitant d'asil ha canviat molt i si hi ha nous testimonis o proves que demostrin que el sol·licitant no pot retornar al seu país a causa de persecució o altres motius.

 3. Quan una persona ha sol·licitat asil prèviament en un país de l'espai de Dublín sense haver-ne rebut i posteriorment demana asil a l'estat alemany, aquesta serà una petició secundària. Alemanya només concedirà un procés d'asil si el sol·licitant d'asil té les mateixes raons que a l'apartat 2 per demanar-ne.

---

¹² BAMF, Asylverfahren

PROCEDIMENT DE DUBLÍN

Alemanya intenta limitar el nombre de sol·licitants d'asil revisant si aquests ja ha demanat asil en un altre estat prèviament o si Alemanya és el primer estat on ho fan. Aquesta revisió es fa a través del Procediment de Dublín.

Amb el Procediment de Dublín, que té lloc abans de la pròpia inspecció de la petició d'asil, es determina quin estat europeu s'ha de fer responsable de la petició d'asil d'una persona refugiada. La prescripció de Dublín diu que cada petició d'asil que es fa a l'espai de Dublín només pot ser revisada per un estat. Dins de l'espai de Dublín hi ha tots els països que formen la Unió Europea i a més Islàndia, Noruega, Suïssa i Liechtenstein. Si ja s'ha concedit protecció a una persona en un dels països de l'espai de Dublín, aquesta no podrà realitzar una petició d'asil paral·lela a Alemanya.¹³

L'AUDIÈNCIA PERSONAL

Per al sol·licitant d'asil, l'audiència personal és la part més important del procés d'asil. Per aquest motiu, moltes organitzacions i entitats ofereixen assessorament al sol·licitant d'asil perquè aquest es pugui preparar bé per a la seva audiència personal.

És molt important que els sol·licitants d'asil estiguin presents o avisin amb temps si no poden anar a l'audiència personal. La petició d'asil pot ser denegada si el sol·licitant no avisa amb antelació, sense que es tinguin en compte els motius pels quals no hi va poder assistir.

L'audiència no és pública. Tot i això, hi pot ser present un advocat o un representant de la Comissió de Refugiats de les Nacions Unides (UNHCR). Quan es tracta d'una audiència personal d'una persona menor d'edat, obligadament hi ha de ser present el seu tutor legal.

---

¹³ BAMF: Asylverfahren

L'objectiu de l'audiència personal és que el sol·licitant d'asil expliqui els motius individuals pels quals va fugir del seu país d'origen per demanar protecció a Alemanya. El treballador de l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats que s'ocupa de tractar la petició d'asil ha d'estar informat sobre la situació del país d'origen del sol·licitant d'asil per poder valorar la certesa de les seves explicacions.

Els sol·licitants d'asil tenen prou temps per explicar els motius concrets, per exposar la seva biografia i les seves circumstàncies personals. També exposen la ruta que els ha portat fins a Alemanya i donen una explicació sobre allò que ells creuen que els podria esperar si tornessin al seu país d'origen. Es demana que donin indicacions i mostrin proves cent per cent certes. Aquestes poden ser presentades en forma de fotos, documents de la policia o altres autoritats i fins i tot certificats mèdics que tinguin relació o justifiquin els motius de fugida del sol·licitant d'asil.

L'intèrpret tradueix a l'alemany tot allò que diu el sol·licitant d'asil en la seva llengua materna. Després de la finalització de l'audiència personal, l'acte es retradueix a la llengua materna del sol·licitant i se li dóna en forma d'un document escrit. El sol·licitant té l'opció d'afegir o corregir coses.¹⁴

DECISIÓ SOBRE LA PETICIÓ D'ASIL PERSONAL

Tenint en compte l'audiència personal, els documents i les proves, es resol si un sol·licitant d'asil té dret de rebre'n. El destí particular del sol·licitant en cas de retornar al seu país d'origen és determinant a l'hora de prendre la decisió.

La decisió de l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats ha d'estar argumentada per escrit.

Inspecció

La junta que decideix sobre la petició d'asil té l'opció de consultar el Centre d'Informació d'Asil i Migració i el seu banc de dades. Aquest banc de dades es diu

---

¹⁴ BAMF, Asylverfahren

MILo. El MILo guarda informació i diversos anàlisis sobre la situació mundial de les persones refugiades. Trobar informació sobre la situació dels països d'origen dels sol·licitants d'asil pot ajudar a la junta a prendre la seva decisió. Amb la informació individual que donen els sol·licitants i amb la informació donada per MILo poden fer-se una idea més àmplia i general i poden situar les explicacions dels sol·licitants en un context.

Tipus de protecció

Hi ha quatre formes de protecció que pot rebre un sol·licitant d'asil quan la seva petició d'asil es acceptada: **Dret d'asil**, **Protecció de refugiats**, **Protecció subsidiària** i finalment **Prohibició d'expulsió**.

Una sol·licitud es considera com il·lícita quan un altre país de l'espai Dublín se n'ha de fer càrrec. ¹⁵

Dret a asil

Una persona que rep **Dret d'asil** és aquella que és perseguida políticament per organismes estatals i que, en cas que retorni al seu país d'origen, està exposada a greus violacions dels drets humans internacionals a causa de la seva

- Raça
- Nacionalitat
- Opinió política
- Religió
- Pertinència a un grup social determinat

i no té l'alternativa de fugir d'aquesta persecució dins del seu país d'origen.

Les persones amb **Dret d'asil** reben l'autorització de quedar-se durant 3 anys a Alemanya. Durant aquests 3 anys poden accedir sense cap mena de limitacions al mercat laboral i tenen dret de demanar reunificació familiar. Si després d'aquests 3 anys poden demostrar que tenen bons coneixements de la llengua alemanya i que

---

¹⁵ BAMF, Asylverfahren

es poden finançar ells mateixos sense ajuda externa de l'estat alemany, en certs casos poden rebre l'autorització d'estància il·limitada a Alemanya.

Protecció de refugiats

Aquesta forma de protecció té com a base els acords de la Convenció de Refugiats de Ginebra. Una persona rep **Protecció de refugiats** quan ha fugit davant de persecució per part d'organismes estatals i no estatals a causa de la seva

- Raça
- Nacionalitat
- Opinió política
- Religió
- Pertinença a un grup social determinat

i no té l'alternativa de fugir d'aquesta persecució dins del seu país d'origen.

Les persones que han rebut **Protecció de refugiats** reben l'autorització de quedar-se durant 3 anys a Alemanya. Durant aquests 3 anys poden accedir sense cap mena de limitacions al mercat laboral i tenen dret a demanar reunificació familiar. Si després d'aquests 3 anys poden demostrar que tenen bons coneixements de la llengua alemanya i que es poden finançar ells mateixos sense ajuda externa per part de l'estat, en certs casos poden rebre l'autorització de permanència il·limitada a Alemanya.¹⁶

La diferència important entre **Dret d'asil** i **Protecció de refugiats** és que la **Protecció de refugiats** és més extensa ja que també engloba la persecució per part d'actors no estatals.

Protecció subsidiària

Aquesta forma de protecció es concedeix quan no es pot concedir ni el **Dret d'asil** ni la **Protecció de refugiats** però malgrat tot les persones refugiades poden estar exposades a greus danys al seu país d'origen.

---

¹⁶ BAMF: Asylverfahren

Una persona que rep **Protecció subsidiària** és aquella que pot donar motius que provin que al seu país d'origen està exposada a danys greus i que no té l'opció de rebre protecció del seu estat. Aquests danys greus poden ser causats tant per actors estatals com per actors no estatals. Com a danys greus contenen:

- la pena de mort
- tortures o maltractaments inhumans
- amenaça greu contra la vida o la seguretat d'un individu civil a causa de violència generada dins d'un conflicte armat estatal o internacional

Les persones que han rebut protecció subsidiària reben l'autorització de quedar-se a Alemanya durant un any. Després d'aquest any la permanència es pot ampliar 2 anys més. Tenen el dret d'accedir al mercat laboral però no tenen l'opció de demanar reunificació familiar.

Prohibició d'expulsió

La última forma de protecció que es pot concedir és la **Prohibició d'expulsió**. Una persona que busca protecció no pot ser retornada al seu país d'origen si allí la poden esperar violacions de la Convenció Europea per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals o perill concret per la seva vida, la seva llibertat o la seva salut. Un perill concret a causa de raons sanitàries hi és quan una malaltia greu o mortal pot empitjorar en cas que una persona refugiada retorni al seu país d'origen.

Les persones a les quals es concedeix aquesta forma de protecció reben un permís de residència per part del Departament Federal d'Estrangeria. Obtenen el permís de residència per 1 any, el dret d'accedir al mercat laboral (permís per part del Departament Federal d'Estrangeria necessari) però no tenen el dret de demanar reunificació familiar.

ACTUACIONS JURÍDIQUES CONTRA DE LA DECISIÓ PRESA PER L'OFICINA FEDERAL PER A MIGRANTS I REFUGIATS

Si una persona no està d'acord amb la decisió que s'ha pres pel seu cas, té l'opció de d'interposar recursos legals. Per presentar la queixa és necessari que la persona

busqui l'ajuda d'un advocat. Un cop formulada i enviada la reclamació, el tribunal de justícia comprova la decisió de l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats, cosa que pot trigar molt de temps. Si arriba a la conclusió que la persona sí que compleix els requisits per rebre una de les quatre formes de protecció, el tribunal de justícia té el deure de concedir-li una forma de protecció. Si, en canvi, una persona torna a rebre la denegació de totes les formes de protecció, s'ha de comprometre a abandonar Alemanya. Si la persona no abandona el país de forma voluntària, el Departament Federal d'Estrangeria s'ha d'ocupar de retornar-la al seu país d'origen.

REUNIFICACIÓ FAMILIAR

En el cas que un sol·licitant d'asil rebi **Dret d'asil** o **Protecció de refugiats** com a formes de protecció, té el dret de fer venir una part de la seva família al país que l'ha acollit. Com a membres familiar amb els quals es pot reunificar contenen:

- Marit/ muller o parella registrada. S'ha de demostrar que la relació o el matrimoni ja van ser efectius en el país d'origen.
- Fills menors d'edat. Si un fill neix després que els pares hagin sol·licitat asil, l'estat dona l'opció que el fill demani una sol·licitud d'asil pròpia.

Els pares poden donar motius d'asil diferents per al seu fill. Si no ho fan, els motius de petició d'asil dels pares també seran els del fill. Per protegir els fills menors d'edat, quan la petició d'asil dels pares és denegada, els fills no poden ser separats dels seus pares quan aquests hagin de retornar al país d'origen.

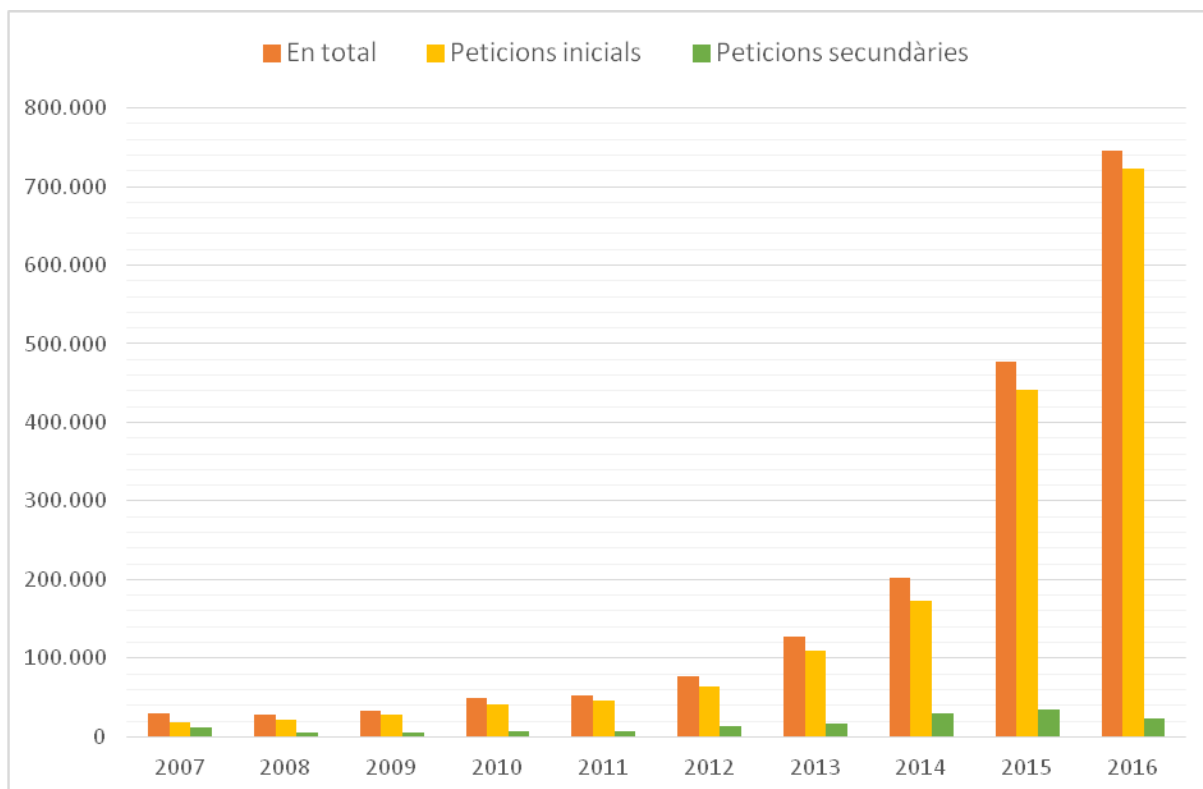
Durant el procés d'asil, el sol·licitant no té el dret de reunificació familiar. Però quan la persona ha rebut una forma de protecció, té 3 mesos per fer venir la seva família. Quan passen més de 3 mesos, aquesta persona ja no té l'opció de fer venir a membres de la seva família i aquests hauran de fer una petició d'asil pròpia.¹⁷

---

¹⁷ BAMF, Asylverfahren

6. DADES MÉS IMPORTANTS PEL QUE FA A LES PERSONES REFUGIADES A ALEMANYA

Evolució de les peticions inicials i secundàries d'asil des de l'any 2007

Elaboració pròpia a partir de l'informació donada per Aktuelle Zahlen zum Asyl

En aquest diagrama podem veure l'evolució de les peticions inicials i secundàries d'asil des de l'any 2007 fins a l'any 2016 a Alemanya. Primer de tot s'observa que en relació amb les peticions inicials, el nombre de les peticions secundàries durant els deu anys és manté relativament baix. Veiem que entre l'any 2007 i l'any 2011 el nombre de peticions inicials i secundàries és relativament baix en relació amb la quantitat d'habitants que viuen a Alemanya (aprox. 80 milions en aquell temps).¹⁸

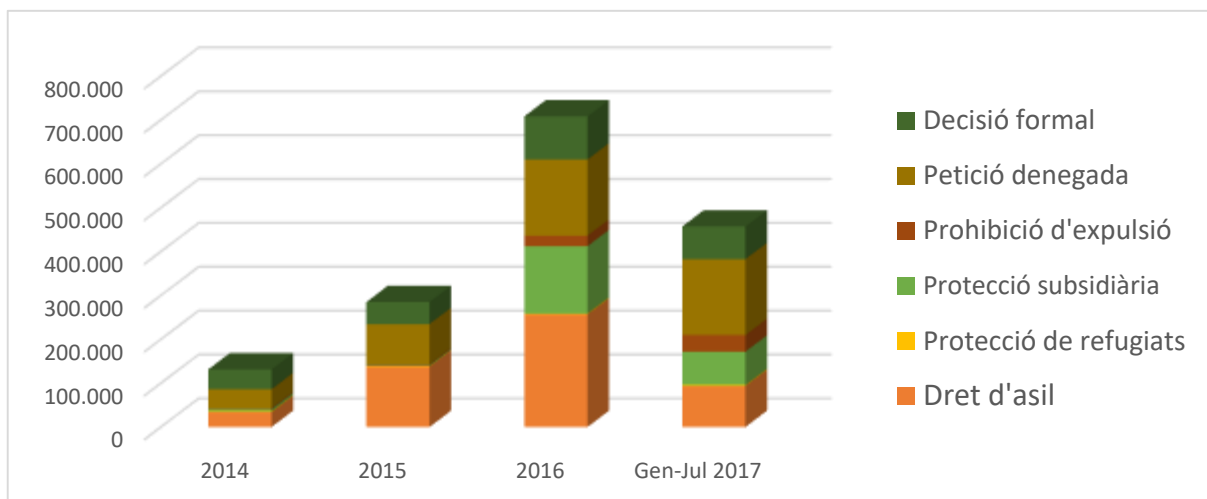
Però entre l'any 2012 i l'any 2014 el nombre total de peticions es multiplica per dos i en els pròxims dos anys el nombre total de peticions creix amb una rapidesa molt

¹⁸ BAMF: Aktuelle Zahlen zum Asyl 2016

gran i desproporcionada. Tot i que el nombre de peticions inicials augmenta molt entre l'any 2014 i l'any 2016, en comparació el nombre de peticions secundàries segueix sent molt petit.

Si ens fixem en la xifra del 2016, en total més de 700.00 peticions d'asil, veiem que gairebé s'ha quadruplicat des de l'any 2014.

Opcions de decisió

Elaboració pròpia a partir de l'informació donada per Aktuelle Zahlen zum Asyl

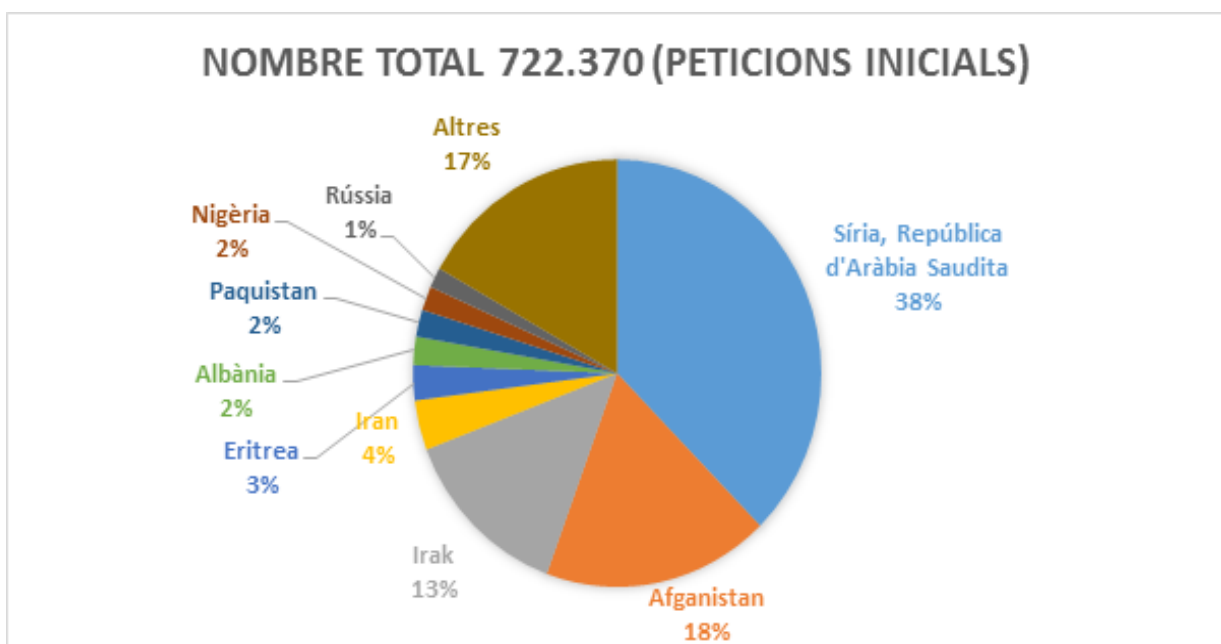
En l'anterior diagrama veiem la distribució de les opcions de decisió que van rebre els sol·licitants d'asil un cop feta la seva petició d'asil entre l'any 2014 i l'any 2017 a Alemanya. En el gràfic també està inclosa l'opció *decisió formal*, que vol dir que la petició d'asil (que pot ser tan inicial com secundària) no va ser inspeccionada i es va interrompre per algun motiu, per exemple si el sol·licitant d'asil la va retirar sobtadament. Veiem que la distribució de les opcions es bastant variada, no hi ha cap opció que al llarg dels anys tingui una majoria rellevant.¹⁹

El què és veu és que a l'any 2016 guanya molt percentatge l'opció de protecció subsidiària.

¹⁹ BAMF: Aktuelle Zahlen zum Asyl 2016

S'observa que les quantitats de peticions d'asil pels anys que es distribueixen entre les diferents opcions d'aquest diagrama no concorden exactament amb les xifres que veiem al primer diagrama. En aquest diagrama el nombre de peticions d'asil per any es més baix que en el gràfic anterior. Aquest fenomen no està explicat a l'informe d'estadístiques fet per l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats d'on he extret les xifres.

Països d'origen de les persones que van fer peticions inicials d'asil l'any 2016

Elaboració pròpia a partir de la informació donada per Aktuelle Zahlen zum Asyl

Aquest diagrama circular mostra els diversos percentatges que ocupen diferents països en el nombre total de peticions inicials fetes durant l'any 2016. Veiem que el major percentatge el té clarament Síria.²⁰

Juntament amb Afganistan ocupa un 56% del diagrama i per tant més de la meitat de les peticions inicials fetes a l'any 2016 les han fet persones d'aquests 2 països.

²⁰ BAMF: Aktuelle Zahlen 2016

La categoria “altres” i l'Iran tenen els següents percentatges més grans en aquest gràfic.

Els 10 països d'origen amb més proporció representada entre les persones que van fer peticions inicials d'asil entre l'any 2013 i l'any 2016

País d'origen	2013	2014	2015	2016
Afganistan	7.735	9.115	31.382	127.012
Albània		7.865	53.805	14.853
Bòsnia		5.705		
Eritrea	3.316	13.198	10.876	18.854
Iraq	3.958	5.345	29.784	96.116
Iran	4.424			26.426
Kosovo		6.908	33.427	
Macedònia	6.208	5.614	9.083	
Nigèria				12.709
Paquistan	4.101		8.199	14.484
Rússia	14.887			10.985
Sèrbia	11.499	17.172	16.700	
Somàlia	3.786	5.528		
Síria	11.851	39.332	158.657	266.250
Desconegut			11.721	14.659
Suma dels 10 països més representats	72.025	115.782	363.634	602.348
Peticions inicials totals	109.580	173.072	441.899	722.470
Percentatge dels 10 països més representats entre totes les peticions d'asil inicials	65,7%	66,9%	82,3%	83,4%

21

Elaboració pròpia a partir de l'informació donada per Aktuelle Zahlen zum Asyl

²¹ BAMF: Aktuelle Zahlen zum Asyl 2017

En aquest quadre podem veure la quantitat exacta de persones, amb els seus països d'origen, que van fer peticions inicials d'asil des de l'any 2013 a l'any 2016. S'observa que Síria és el país d'origen que durant els quatre anys ha sigut el més representat amb diferència. Afganistan ha sigut el segon país més representat. Finalment també es veu que el percentatge dels 10 països més representats entre totes les peticions d'asil inicials gairebé augmenta un 20% des de l'any 2013 a l'any 2016.

Peticions inicials segons edat i sexe durant l'any 2016

<i>Edat</i>	<i>En total</i>	<i>Percentatge</i>	<i>homes</i>	<i>dones</i>
0-4	78.192	10.8%	51.6%	48.4%
4-6	27.668	3.8%	53.1%	46.9%
6-11	60.699	8.4%	54.0%	46.0%
11-16	52.434	7.3%	62.2%	37.8%
16-18	42.393	5.9%	80.3%	19.7%
18-25	169.853	23.5%	76.0%	24.0%
25-30	101.560	14.1%	70.9%	29.1%
30-35	69.449	9.6%	65.8%	34.2%
35-40	45.503	6.3%	64.0%	36.0%
40-45	28.187	3.9%	63.0%	37.0%
45-50	19.010	2.6%	61.2%	38.2%
50-55	11.679	1.6%	57.1%	42.9%
55-60	7.145	1.0%	54.6%	45.5%
60-65	4.456	0.6%	52.9%	47.1%
65 +	4.142	0.6%	45.8%	54.2%
En total	722.370	100%	65.75	34.3%

Elaboració pròpia a partir de la informació donada per Aktuelle Zahlen zum Asyl

Aquest quadre mostra totes les peticions inicials fetes l'any 2016 entre edat i sexe. Veiem que la franja d'edat dels 18 als 25 és la que més peticions inicials té i la franja 65+ la que menys. Un 73.8% de totes les peticions inicials ha estat fet per menors de 30 anys. S'observa que a partir dels 30 anys el número de peticions va decreixent cada cop més. Pel que fa a la distribució del sexe, el percentatge masculí sempre és més gran que el femení menys en la franja d'edat 65+. En la franja 16-18 el percentatge masculí és el més gran, amb un 80.3% respecte al femení, 19.7%. En total s'observa que gairebé 2/3 de totes les peticions inicials fetes a l'any 2016 les han fet homes.²²

7. OPINIÓ PÚBLICA ALEMANYA DAVANT DE LES PERSONES REFUGIADES

Per saber com ha evolucionat la visió dels alemanys envers el gran nombre de persones refugiades que han vingut al seu país, el *Bielefelder Meinungsforschungsinstitut Kanter Emnid* (Institut d'Opinions de Bielefeld) va decidir fer un estudi. Es va entrevistar un nombre de ciutadans alemanys (persones d'edat superior als 14 anys) al gener del 2015 i després al gener del 2017.²³

Rechte Finanzen, Alte und neue Bundesländer (2017)

²² BAMF: Aktuelle Zahlen zum Asyl 2016

²³ Der Spiegel: Willkommenskultur das war einmal (2017)

Els experts de l'Institut observen que hi ha una gran diferència d'opinions entre els estats federals "vells" i els estats federals "nous". Els estats federals "vells" són aquells que anteriorment havien format la BDR (República Democràtica Alemanya) i els "nous" estats federals aquells que havien format la DDR (República Federal Alemanya).

(estats en **groc**: DDR, estats en **blau**: BDR)

A principis del 2017, un 65% dels entrevistats dels estats federals vells va expressar que les persones refugiades eren "molt" o "bastant" benvingudes. Per l'altra banda, el 57% dels entrevistats dels estats federals nous va contestar que les persones refugiades eren "poc" o "gens" benvingudes.

L'estudi també mostra que entre l'any 2015 i l'any 2017 ha canviat molt la posició dels alemanys pel que fa a la capacitat d'admissió d'Alemanya. Al gener del 2015, el 51% dels alemanys entrevistats (tant persones dels estats federals "nous" com dels estats federals "vells") pensa que Alemanya té el deure i la capacitat d'acollir més persones a causa de raons humanitàries. Un 40% pensa que en aquell moment Alemanya ja no té prou capacitat.

A principis de l'any 2017, només un 37% dels entrevistats pensa que Alemanya encara pot acollir més persones i un 54% pensa que Alemanya ha arribat al límit de la seva capacitat.

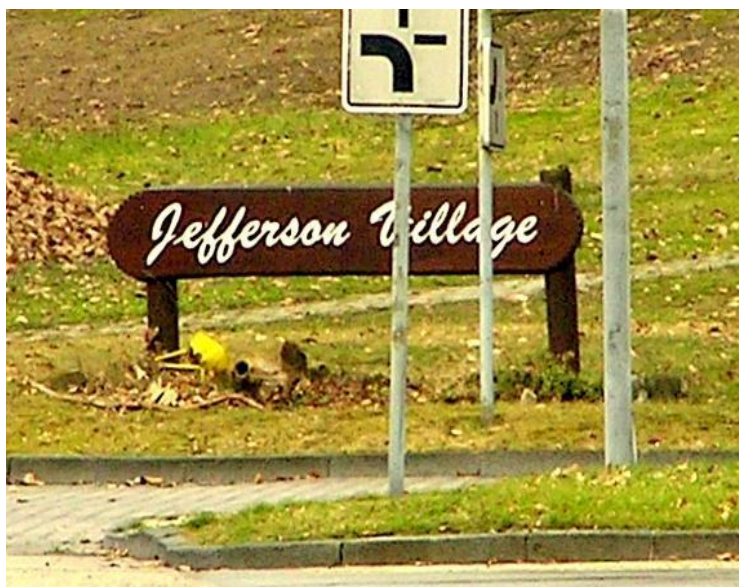
El 81% dels entrevistats pensa que cada país de la Unió Europea hauria de rebre una quota fixa de persones refugiades que hauria d'acollir segons el seu nombre de ciutadans i la seva capacitat econòmica. Fins avui en dia això no s'ha dut a terme i per tant el repartiment entre els estats europeus no funciona com molts ciutadans alemanys desitjarien.²⁴

---

²⁴ Der Spiegel: Willkommenskultur das war einmal (2017)

LA JEFFERSON VILLAGE

Totes les imatges de les instal·lacions que vénen a continuació han estat fetes per mi mateixa. Quan no hi ha peu de pàgina per indicar d'on he extret la informació per redactar el text, és perquè la informació l'he recaptada jo mateixa a partir d'entrevistes amb la senyora Kaußen, el senyor Hübner i els habitants entrevistats.

Wikimapia, Jefferson Viillage (2012)

Després de la Segona Guerra Mundial, Alemanya va ser dividida en 4 parts pels vencedors. A Darmstadt s'hi van instal·lar els americans i hi van construir diversos assentaments militars. La ciutat va ser una de les 112 bases militars americanes a tot Alemanya. La Lincoln i la Jefferson Village són dues residències que van ser construïdes a principi dels anys 50 per als familiars dels

soldats americans estacionats a la caserna Cambrai-Fritsch. La Jefferson Village està al carrer Cooper al barri de Bessungen (Darmstadt) i rep el nom en honor al tercer president dels Estats Units, Thomas Jefferson. Té una àrea de més de 9 hectàrees on s'han anat construint 124 pisos al llarg del temps. Fins l'any 2001, la Jefferson Village podia ser visitada per tothom, però a causa dels atacs terroristes al World Trade Centre de Nova York l'any 2001, la residència va ser tancada al públic i es van construir tanques per tal que ningú hi pogués entrar. El 5 d'agost del 2008, els soldats americans i les seves famílies, en total més de 10.000 persones, es van retirar de les residències i de la caserna on estaven estacionats i van marxar de Darmstadt. Amb la seva retirada, 122 hectàrees van quedar desocupades a

Darmstadt. Des de l'any 2008 fins a l'any 2015 la Jefferson Village no va ser utilitzada.²⁵

L'estació de tramvia "Marienhöhe" és la que està més a prop de la residència. Amb tramvia, en només 15 minuts s'arriba al centre de la ciutat, que està a uns 3 kilòmetres de distància. Des de l'estació de tramvia s'arriba a la JV caminant en aproximadament 10 minuts.

Al sud de la JV hi ha el barri Eberstadt, un barri d'aproximadament 20.000 habitants, conegut per ser un barri tranquil i molt familiar. La JV està envoltada d'un bosc dens i d'un petit llac anomenat "Bessunger Kiesgrube" però tot i això té moltes guarderies, escoles i instituts a poca distància.

QUI GESTIONA LA JEFFERSON VILLAGE

La treballadora social que m'acull durant la meua visita és la senyora Kaußen i és la subdirectora de l'entitat *Büro für Sozial und Wohnberatung* (Oficina per al Treball Social i Consell d'Allotjament) Va ser amb ella amb qui anteriorment ja m'havia comunicat a través de correus electrònics.

Segons ella, la Jefferson Village és propietat de l'estat americà però d'ençà que els americans van marxar de Darmstadt la ciutat i l'estat americà han estat discutint perquè la ciutat vol la Village per construir-hi habitatges per als seus habitants. Però fins a l'any 2015 no van arribar a un acord i per això va estar buida durant tant de temps.

Explica que hi ha una "Llei d'emergència social" a la constitució alemanya que diu que en un cas d'emergència social, les negociacions al voltant d'un un habitatge es deixen de banda i la ciutat té el dret d'apropiar-se de vivendes per raons humanitàries. Aquest va ser el cas l'any 2015 i gràcies a aquesta llei Darmstadt va poder accedir a la JV per allotjar-hi persones. A l'octubre de 2015 Darmstadt es va trobar amb la necessitat d'allotjar les persones refugiades que hi arribaven cada dia i

---

²⁵ Stadtlexikon, Jefferson Village

va començar a llogar-hi habitacions d'hotels, cosa que va resultar en una despesa financera molt gran. Va acabar llogant 11 hotels amb ús exclusiu per a les persones refugiades, cosa que clarament no podia ser una solució a llarg termini.

La senyora Kaußen ressalta que a causa del Königssteiner Schlüssel, tots els estats federals a Alemanya estan obligats a rebre un cert percentatge de refugiats i per tant Darmstadt no podia excusar-se dient que no tenia lloc. L'estat federal Hessen té aprox. 6 milions d'habitants i per tant ha d'acollir un percentatge relativament gran (més de 7% a l'any 2017) de persones refugiades, tot i que la seva superfície és

Kooperation Asyl (2016)

Büro für Sozial und Wohnberatung (2016)

relativament petita (21.114 km²) comparada amb altres estats federals (veiem la taula de la pàgina 16).

Des del 2015, les autoritats de la ciutat de Darmstadt, en concret el Departament per a Assumptes Socials i Prevencions, són qui decideixen sobre el funcionament de la JV. El Departament per Assumptes Socials i Prevencions ha buscat dues entitats perquè es facin

càrrec de la supervisió de la JV. "Podríem dir que el Departament és el nostre cap i nosaltres complim amb un deure que ens mana el Departament, que és ocupar-nos directament de la JV" diu la senyora Kaußen.

Són dues entitats, *Kooperation Asyl* (Cooperació Asil) i *Büro für Sozial und Wohnberatung*, les que tenen l'obligació d'oferir ajuda als habitants de la JV i de supervisar el funcionament de l'allotjament en general. Cada mes envien una factura al Departament amb totes les despeses que han fet cuidant-se de les instal·lacions i dels habitants. En total hi ha vuit grans edificis que estan repartits entre les dues entitats. A part d'aquestes dues, el *Jugendamt* (Oficina Federal per a la Joventut) s'encarrega dels refugiats menors d'edat que arriben a Alemanya sense família o representant legal. La senyora Kaußen explica que el menor no acompanyat més jove que s'ha registrat mai a Darmstadt tenia 12 anys, però que la majoria en tenen

entre 15 i 18. Aquests menors d'edat disposen dels seus propis habitatges i estan sota protecció i vigilància especial.

La senyora Kaußen és membre i subdirectora de l'entitat *Büro für Sozial und Wohnberatung*, la qual va néixer l'any 2003 a Darmstadt i que s'ocupa de treball social relacionat amb persones sense sostre a Darmstadt. Des de la fundació, la *BfSW* s'encarrega de serveis socials en representació de les autoritats de la ciutat Darmstadt.²⁶

Des del 2015, a part del treball social relacionat amb persones sense sostre també s'encarrega dels serveis socials per a persones que busquen asil a Darmstadt. En l'actualitat (any 2017) la *BfSW* té 15 membres, distribuïts entre la JV i la VillaTan, un allotjament per a persones sense sostre. Heike Fehr és la directora de *BfSW*.

Kooperation Asyl és una entitat formada per dues entitats, *Horizont e.v. Dieburg* (Horitzó e.v Dieburg) i *Die Neue Wohnraumhilfe GmbH Darmstadt* (La nova ajuda per la teva llar GmbH Darmstadt). Segons la pàgina web d'aquesta entitat, *Kooperation Asyl* ofereix ajuda específica a persones novingudes a Alemanya, especialment pel que fa als àmbits de procés d'asil, salut, benestar general i integració. L'entitat conta amb 14 membres i la directora n'és Julia Maggraf.²⁷

EL PRINCIPI DE LA JV

Aquesta imatge mostra un edifici de la JV envoltat per una tanca. La imatge està presa des del caminet que va des de l'estació del tramvia a la JV.

²⁶ Beruf für Sozial und Wohnberatung (2016)

²⁷ Kooperation Asyl (2016)

La Sra. Kaußen diu que en un principi la JV no tenia les condicions adequades per a rebre persones refugiades com a nous habitants. Havia passat molt de temps des que els americans havien marxat i es va haver de renovar a gran escala. El primer problema va ser que els endolls eren de tipus americà, cosa que es va haver d'adaptar ràpidament. També les canonades d'aigua i el sistema de calefacció es van haver de reinstal·lar. Un altre problema va ser que les mesures de protecció contra incendis a Alemanya són molt estrictes, especialment en allotjaments on es concentren moltes persones en un espai restringit. Es van haver de fer molts canvis en el repartiment de l'espai per tal que aquestes mesures es complissin.

Pel que fa a la tanca que encercla totes les instal·lacions, la senyora Kaußen explica que ja hi és des que hi van viure els americans. Encara que els treballadors de la JV lluiten per treure-la per tal de crear un ambient més obert, no tenen l'autorització per fer-ho.

Per altra banda, la tanca serveix per impedir que gent de fora entri a la JV sense haver-se registrat a l'entrada. Durant els primers mesos en els quals va tenir lloc l'arribada massiva de refugiats, molts allotjaments d'acollida a tota Alemanya van ser agredits. La Sra. Kaußen remarca que la JV mai ha sigut agredida però tot i això la tanca també serveix com a protecció contra possibles actes de violència o vandalisme.

Quan la JV va començar a rebre habitants al novembre 2015, per setmana venien aprox. 120 sol·licitants d'asil a Darmstadt i aproximadament 80 d'aquests es portaven a la JV. Era un moment d'emergència i per tant els TS no podien tenir en compte els desitjos dels habitants i el repartiment s'havia de fer de pressa i amb pocs criteris. "Simplement era prioritat donar un sostre als nouvinguts" explica la Sra. Kaußen.

Aquí veiem una imatge que ens mostra una part de les cases que hi ha a la JV. Observem que des de fora són totes semblants i molts senzilles.

En el moment de la visita, la JV pràcticament ja no rep nous sol·licitants d'asil. Cada mes en vénen aproximadament 5 de nous i molts d'aquests han estat traslladats d'altres allotjaments d'asil, per tant ja tenen coneixements sobre la llengua i la cultura alemanyes. S'ha de tenir en compte que també marxen habitants, quan per exemple la ciutat de Darmstadt els troba un pis propi fora de la JV. "Fa molt que no rebem una persona que acaba d'arribar a Alemanya a la Jefferson Village" diu la senyora Kaußen. A l'abril de 2017, la JV té uns 600 habitants que hi viuen i es podria dir que la JV està plenament ocupada. Tot i que teòricament encara s'hi podrien allotjar unes quantes persones més, la JV està en un punt on té una mica de flexibilitat per tenir en compte els desitjos dels habitants. La Sra. Kaußen considera que l'objectiu és que els habitants se sentin acollits i que se sentin capaços d'afrontar el següent pas, trobar un pis o una casa per a ells mateixos a Darmstadt (en cas que rebin una forma de protecció i es puguin quedar a Alemanya durant un període de temps concret).

La JV no és un allotjament d'acollida primari, ja que els habitants no reben alimentació ni menjar ni productes higiènics, simplement reben un pis amb calefacció; la resta se l'han de pagar ells mateixos. La JV es considerada un allotjament a llarg termini i per tant les condicions són diferents de les d'un allotjament d'acollida primari. Els sol·licitants d'asil que encara no han rebut cap mena de forma de protecció reben una quantitat establerta pel *Asylbewerbeleistungsgesetz* (veiem apartat Procés d'Asil, Allotjament d'acollida, cas 2) i aquells habitants que han rebut una de les quatre formes de protecció reben la

mateixa quantitat de diners que qualsevol alemany que rep *Hartz VI* (veiem apartat Procés d'Asil, Allotjament d'acollida, cas 3).

EL REPARTIMENT D'HABITATGE

La senyora Kaußen explica que en un principi els treballadors socials van tenir la idea de fer un repartiment aleatori, combinant habitants iranians, sirians o afganesos i habitants d'altres països d'origen. Però a causa de les diferents cultures, tradicions, llengües i hàbits, després de poc temps els TS van veure que aquesta idea no funcionava. Com a conseqüència d'aquest experiment fallit, els treballadors socials solen intentar ajuntar habitants que tenen el mateix país d'origen. Als pisos, que sempre són de 3 o 4 habitacions, hi poden habitar un màxim de 7 persones. En molts pocs casos es donen pisos a una sola persona, només quan un habitant té un justificant mèdic que indica que necessita estar sol per raons psicotràumàtiques.

ELS PAÏSOS D'ORIGEN DELS HABITANTS DE LA JV

Kaußen explica que l'entitat a la qual pertany, *BfSW*, té aprox. 260 persones sota la seva vigilància i que *Kooperation Asil* en té uns 300. A les dues entitats, la majoria de les persones refugiades vénen de Síria i d'Afganistan.

Als edificis controlats per *BfSW* la part més gran d'habitants la formen homes joves sense acompanyants, després famílies i la part més petita la constitueixen les dones no acompanyades. Als edificis controlats per *Kooperation Asyl* el percentatge més gran el formen les famílies i en segon lloc els homes joves no acompanyants. *Kooperation Asyl* no té cap mena de percentatge de dones no acompanyades. L'Oficina Federal per a la Joventud s'encarrega d'aproximadament de 60 joves no acompanyats.

Degut a que conviuen persones amb moltes llengües diferents, les pancartes que anuncien qualsevol informació solen estar en àrab, dari (llengua que es parla a l'Afganistan), tigrinya (llengua que es parla a Eritrea) i urdu (llengua que es parla a Paquistan).

La imatge superior mostra fulls de diferents colors que presenten notificacions en diferents llengües per tal que tots els habitants puguin entendre la informació que els TS els tinguin preparada.

Sovint són els propis habitants els que ajuden als TS a traduir les frases de l'alemany a les seves llengües.

Aquesta pancarta està confeccionada per l'entitat *Vielbunt* (Molts colors), la qual intenta oferir ajuda a persones refugiades que pertanyen a la comunitat LGBT. També la informació que ofereix aquesta pancarta la trobem en moltes llengües.

Dels 5 habitants entrevistats, dos provenen d'Afganistan, dos de Síria i un de l'Iraq. El primer habitant entrevistat ve de Síria i va arribar a Alemanya al setembre de l'any 2015. Va fer el trajecte de Síria a Alemanya tot sol i explica que la seva família encara

viu a Damasc.

El segon, un noi jove de l'Iraq, va venir a principis de l'any 2016 acompanyat de la seva família, amb la qual viu a la JV. El tercer és un home afganès de 21 anys que va venir a finals de l'any 2015. Tot el trajecte el va fer sol però a Alemanya hi vivia la seva germana, que va ser qui li va recomanar fugir d'Afganistan per refugiar-se a Europa, on tindria un futur més segur. El següent és un home jove de 23 anys d'origen sirià que va venir a principis de l'any 2016. Abans de venir a Alemanya va viure durant 3 anys a Turquia. També va fer el trajecte completament sol ja que a Síria va perdre tota la seva família. L'últim era un home d'origen afganès que va venir a Alemanya a finals de l'any 2015 però no s'hi va quedar i se'n va anar a Suècia. Allí va ser registrat i van veure que ja havia estat registrat a Alemanya quan va travessar el país. A causa d'això va haver de tornar a Alemanya, ja que Suècia és a l'espai de Dublín i per tant s'aplica el procediment de Dublín. Tot aquest trajecte el va fer en companyia d'un home que a Afganistan havia sigut el seu veí.

L'ESTATUS LEGAL DELS HABITANTS

Al principi de la crisi dels refugiats, octubre-novembre del 2015, tots els sol·licitants d'asil que arribaven estaven esperant per poder fer la seva petició d'asil. Però la senyora Kaußen explica que en aquell moment hi havia tanta demanda de peticions d'asil a nivell estatal que el procés anava molt lent. Especialment els habitants d'origen sirià estaven molt preocupats perquè el procés no avançava. Molts encara tenien les seves famílies a Síria i necessitaven la decisió de l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats per obtenir el dret de fer-les venir. Al setembre del 2016 es va fer una trobada molt gran de sol·licitants d'asil a la ciutat de Gießen on en 4 dies es va fer una mena de macro-procés d'asil molt ràpid a tots aquells sol·licitants d'asil que encara no havien tingut l'oportunitat de fer la seva petició d'asil. De la Jefferson Village hi van anar més de 400 habitants i tots els sol·licitants d'asil es van quedar a dormir durant 4 nits a Gießen mentre esperaven el seu torn. Gràcies a aquesta trobada, gairebé tots els habitants de la JV van poder fer la seva petició d'asil al setembre del 2016. Les resolucions de l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats van anar arribant però fins a l'abril encara no havien arribat totes. Dels habitants sirians, d'aquells que han obtingut una decisió, la majoria ha rebut dret d'asil o protecció de refugiats, per tant es poden quedar durant 3 anys i poden gaudir dels

drets que obtenen amb aquestes dues formes de protecció. Són aquells que poden demostrar que en cas que tornin a Síria estaran exposats al perill de persecució individual, a més de a la situació de guerra que hi ha en tot el país. Però també n'hi ha molts que han rebut protecció subsidiària i que per tant inicialment només es poden quedar durant un any.

Per altra banda, molts habitants d'origen afganès o iraquí no reben cap mena de protecció i per tant no tenen el dret de quedar-se a Alemanya, explica la Sra. Kaußen. L'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats dona com a motiu de la denegació de la petició d'asil que Afganistan i l'Iraq són països amb un grau de seguretat prou elevat perquè hi puguin viure els seus habitants, tot i que no estan registrats com a països d'origen segur per les autoritats alemanyes. Com a conseqüència de no rebre cap mena de protecció, aquestes persones són convidades a marxar d'Alemanya voluntàriament en un període de 30 dies. "Fins i tot hi ha un programa anomenat REHAC, finançat per l'estat alemany, que garanteix les despeses de tornada a les persones no acceptades i els dona una quantitat de diners" diu la senyora Kaußen. Amb aquestes ajudes, l'estat alemany vol motivar les persones a qui s'ha denegat la petició d'asil perquè marxin d'Alemanya. "Però aquí a la JV no hi ha cap habitant que hagi decidit retornar voluntàriament al seu país d'origen, cosa que s'entén perfectament" remarca la treballadora social. Les persones no acceptades tenen l'opció d'esperar fins que arribi l'expulsió oficial passat el període dels 30 dies i que com a conseqüència vingui la Policia a emportar-se'ls. Però fins ara tots han optat per apel·lar la resolució. Això vol dir que s'involucra un advocat que fa una denúncia a favor del sol·licitant d'asil que ha estat rebutjat contra l'estat alemany per no haver-li concedit asil. A partir d'aquesta denúncia, la petició d'asil ha de ser revisada. Entre fer la petició d'asil, esperar fins que arribi la resposta i apel·lar poden passar fins a 3 anys, segons els pronòstics d'advocats alemanys. A la JV hi ha molts habitants que estan en aquesta situació, patint les conseqüències de no tenir una forma de protecció que els doni seguretat i estabilitat. "Per aquests motius, especialment entre els habitants d'origen afganès hi ha un ambient depressiu" diu la senyora Kaußen. Només un habitant afganès de la JV ha rebut una forma de protecció que li dona l'autorització per poder quedar-se 3 anys a Alemanya. Està intentant fer venir la seva família amb l'ajuda del consolat alemany a Kabul. Els treballadors de la JV intenten ajudar els habitants en el procés de

reagrupament familiar però també altres organitzacions de Darmstadt ofereixen ajuda. Ja fa anys que la Diakonie de Darmstadt (ONG que dona suport a persones sense sostre) ajuda a les persones refugiades en el procés de reagrupament. No només des del 2015 sinó des de ja fa més de 20 anys. Dels habitants entrevistats, tots aquells que encara tenen família als seus països d'origen mostren el desig de reunir-se amb ella en un futur proper.

ELS SERVEIS OFERTS PER ALS HABITANTS

La senyora Kaußen explica que els habitants de la JV solen estar molt interessats en els cursos i les activitats que s'ofereixen. “Especialment els nens vénen encantats i se n'alegren de poder fer alguna cosa en el seu temps lliure” explica. Les dones també mostren interès però normalment vénen més quan les activitats estan dirigides explícitament a elles. Els homes solen estar molt interessats i gaudeixen de poder fer activitats en grup.

Salut

Cada dues setmanes ve un psiquiatra a oferir una hora lliure per parlar i a la qual poden assistir tots els habitants amb qualsevol assumpte. A més, cada dilluns ve una terapeuta especialitzada en estrès posttraumàtic que ofereix ajuda a les dones que la necessiten.

Aprendre alemany

Hi ha un gran nombre de voluntaris que volen oferir cursos d'alemany a la JV. No obstant això, a mesura que passa el temps l'oferta es van reduint ja que els habitants prefereixen anar a acadèmies oficials per aprendre l'alemany. Alguns habitants no saben ni escriure la seva pròpia llengua i per tant els resulta molt difícil aprendre a escriure i a parlar una llengua completament nova i diferent de la seva. Aprendre l'alemany no només els és necessari per poder comunicar-se amb habitants alemanys sinó que per trobar una feina a Alemanya és necessari demostrar un cert coneixement de la llengua.

Cultura

Cada setmana es fa una reunió on un TS explica costums, lleis i altres aspectes imprescindibles del país i de la cultura d'Alemanya als habitants de la JV. La majoria d'ells prové de països musulmans i per tant el canvi cultural és molt gran. És important que algú els doni informació perquè es puguin orientar millor i puguin conviure amb habitants alemanys de forma més fàcil i natural.

Oci:

Hi ha cursos de psicomotricitat que ofereixen estudiants voluntaris per als habitants més joves. A més, una associació anomenada *Save me* ha començat un projecte amb l'objectiu de fer més bonica i agradable la Jefferson Village, plantant arbres i plantes. Tenen planejat fer un jardinet multicultural amb flors i arbres d'arreu del món. "Hi molts habitants afganesos que vénen del camp i se n'alegren de poden tornar a treballar la terra" diu la Sra. Kaußen.

Aquí veiem una construcció feta entre voluntaris de l'associació *Save me* i els habitants de la JV.

Altres activitats relacionades amb la música, com la *soundkitchen*, on es cuina mentre que s'escolta música, han triomfat molt. En canvi, els TS observen que les activitats organitzades relacionades amb l'art no funcionen tan bé.

Save me (salva'm) és una associació nascuda a Darmstadt que va lligada a l'organització *Amnesty Internacional*. L'objectiu de *Save me* és motivar institucions públiques, organitzacions i ciutadans interessats perquè ajudin en projectes relacionats amb persones que han buscat refugi a Alemanya. Des de juliol de l'any 2015, cada dijous s'organitza una trobada oberta en una església entre ciutadans i persones que busquen refugi.

Els americans van construir la seva pròpia església protestant, exclusiva pels habitants americans de la JV, on feia missa un capellà americà. Quan van marxar, la van deixar buida i van emportar-se pràcticament tot el mobiliari. A finals de l'any 2015, els treballadors socials es van trobar una sala enorme i buida, i van decidir convertir-la en un lloc on els voluntaris podien portar coses per a les persones refugiades que ja vivien a la JV i per a aquelles que encara hi arribarien. Hi ha haver tants voluntaris que van portar coses que els TS van decidir transformar l'antiga església en una sala d'estar pels habitants. Amb totes les donacions van intentar fer-la més acollidora i van fer separacions per crear diferents espais tancats, com un racó només pels nens o un racó només per jugar al futbolí. Els TS confien que amb unes quantes reformes més es podrà acabar de construir un ambient molt confortable.

A la primera foto veiem l'interior de l'església, que ja no es pot identificar com a tal. Veiem moltes taules, armaris, cadires i altres objectes portats pels voluntaris. A la següent foto s'hi veuen dos pianos i davant d'un d'aquests una taula de futbolí. Amb unes caixes de fusta s'ha intentat crear un espai tancat per poder jugar més tranquil·lament.

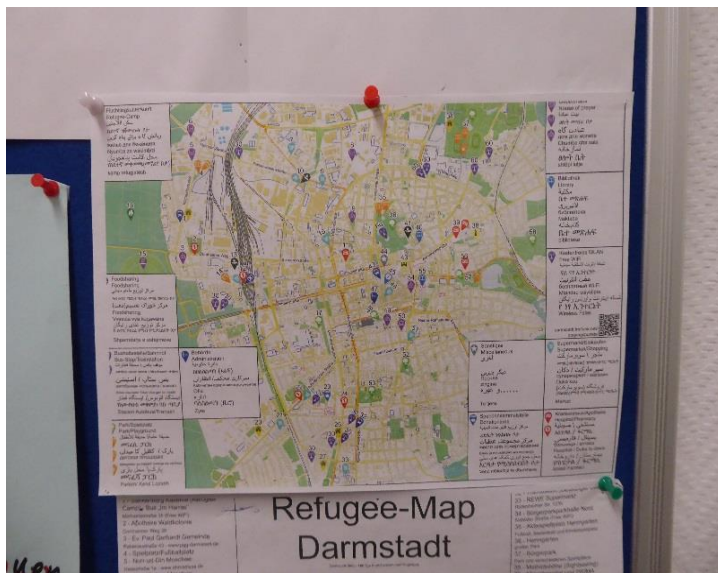
Al costat de l'entrada principal de la JV hi ha una casa que serveix com a petit taller. En aquest taller es reparen coses, com per exemple bicis o mobles, i els habitants tenen l'oportunitat de ser creatius.

Aquí veiem una imatge que mostra cartells que anuncien diferents activitats. Es troben davant de l'oficina de BfSW per tal que els habitants sempre puguin consultar-los.

El que intenten els TS es motivar els habitants a utilitzar les infraestructures de Darmstadt i no només interessar-se per allò que ofereix la JV. En lloc de formar un equip de futbol amb els nens que viuen a la JV, els treballadors socials intenten repartir els nens entre els clubs de futbol que estan a prop de la JV perquè aquests puguin entrar en contacte amb nens alemanys. Ja que els

habitants de la JV no són les úniques persones refugiades que viuen a Darmstadt i als pobles i les ciutats pròximes, els TS intenten motivar-los a anar al centre de la ciutat, on normalment hi ha grups de persones refugiades de diferents llocs que es reuneixen.

Aquí veiem un mapa de la ciutat de Darmstadt i dels pobles petits que l'envolten. El mapa penja davant de l'oficina de l'entitat *BfSW* a la JV. Els TS han marcat els llocs que poden ser més interessants i necessaris pels habitants, ja que pot ser difícil per ells orientar-se i saber on trobar el què busquen. També les explicacions que es

troben en aquest mapa estan en diferents llengües perquè tots els habitants les puguin entendre.

Un habitant entrevistat explica que en el seu temps lliure li agrada dibuixar i pintar, anar a caminar i fer esport. Està en un equip de futbol i entrena dos cops per setmana. Un altre diu que durant els matins, quan no està a l'institut, li agrada cuinar, especialment fer pa pels habitants de la JV. El següent explica que en el seu temps lliure li agrada llegir i estudiar alemany pel seu compte per poder aprendre la llengua encara més ràpid. L'últim entrevistat diu que a ell li agrada visitar la ciutat, trobar-se amb amics i anar a bars o restaurants. També ell es passa molta estona al seu propi pis estudiant alemany.

Aquí veiem un plànol que està penjat davant de l'oficina de *BfSW*. Mostra quines activitats estan planejades per a les següents setmanes. A les dues primeres pàgines veiem les activitats planejades a l'església, a la tercera les activitats a la

cucina i a l'última les activitats a la sala de jocs.

No es fa cap mena de tria pel que fa a les activitats. No hi ha reunions especialment per a habitants afgans o sirians, totes les activitats organitzades van dirigides a tots els habitants de la JV. “Amb això s’intenta que els habitants es familiaritzen amb altres cultures, costums i hàbits i hi hagi una bona convivència entre tots” diu Kaußen

Seguretat:

Hi ha un equip de seguretat d’aproximadament 20 membres que treballa a la JV. “Entre l’equip de seguretat, els treballadors i els habitants hi ha molt bon ambient, cosa que em fa molt feliç” diu la senyor Kaußen. Tot i que principalment estan contractats per vigilar la JV (controlar les persones que entren i surten de la JV, controlar qui entra i surt de les cases, vigilar que entre els habitants no sorgeixin conflictes greus, etc.), a mesura que ha anat avançant el temps s’han anat fent amics dels habitants, ja que estan presents les 24 hores i per tant comparteixen molt de temps amb ells. Els treballadors i els membres de l’equip de seguretat es troben un cop cada setmana per comentar què ha passat durant la setmana i si hi ha hagut imprevistos o problemes. En el cas que algun habitant tingués queixes o hagués observat com un membre de l’equip de seguretat abusés de la seva autoritat, els treballadors socials immediatament parlarien amb aquest ja que tenen el dret i l’autoritat de decidir sobre els actes de l’equip de seguretat.

Protecció:

L’antiga clínica dental americana que trobem a la JV és un habitatge que està pensat solament per a dones i fins i tot el membre del grup de seguretat ha de ser una dona. Kaußen remarca que mai hi poden entrar homes, ni de visita i encara menys per quedar-se a dormir. És un espai tancat per les dones que han viscut traumes profunds, com per exemple abusos sexuals en el seu país d’origen, durant el trajecte o aquí a Alemanya. Per sort, a la JV no hi viu cap dona que estigui tan fortament traumatitzada que no pugui ni suportar veure un home. El que sí que hi ha són casos de dones que al seu país d’origen sofrien d’abús dins del seu matrimoni i que a l’arribar a Alemanya han decidit separar-se del marit i necessiten temps per a elles mateixes. Tenen els seus propis apartaments, on viuen soles o en parella. Per facilitar la neteja i aconseguir una bona convivència hi ha una gran cuina compartida i dutxes compartides.

A la primera foto veiem la porta principal de l'antiga clínica dental, a la segona observem el passadís principal i un cartell que indica que les persones de sexe masculí no hi poden entrar. A l'última foto veiem un cartell que indica que ens trobem davant d'un dormitori exclusiu per a dones i que només aquestes hi poden entrar.

Hi ha una sala molt gran on els habitants més petits de la JV poden sentir-se protegits i jugar entre ells o amb joguines. Aquí es fa la *Kinderbetreuung* (guarderia de nens) dels nens petits. A més, cada dilluns ve una terapeuta especialitzada en estrès posttraumàtic

Aquí veiem una imatge del material infantil que es troba a la sala de nens.

per a les dones i quan necessiten fer una activitat relaxant sovint també vénen a la sala de nens perquè és una sala molt espaiosa, tranquil·la i bonica. De tant en quan, els TS fan reunions amb tots els nens per saber què desitgen i què els falta. Sempre s'ha de tancar aquesta sala degut a que els TS han tingut l'experiència que si no ho fan, al dia següent falta material ja que molts nens s'emporten les joguines a les seves pròpies habitacions. Kaußen explica que tot el material va ser donació d'una associació i que gràcies a ella no va ser necessari invertir en nou material.

Emmagatzematge

En la primera imatge veiem la discoteca des de fora i en la segona en veiem l'interior. Podem veure que a l'interior hi ha material escolar com cadires, taules o armaris

La senyora Kaußen m'ensenya un edifici que s'anomena "Escape", que anteriorment havia estat una discoteca. Diu que els TS estan pensant en arrancar el títol de l'antiga discoteca ja que *Escape* vol dir "escapar" en anglès i pensen que és un nom molt inapropiat per la situació en què es troben els habitants, alguns dels quals entenen l'anglès. Avui en dia ja no es fa servir com a discoteca sinó que és un magatzem per objectes portats per voluntaris, associacions o altres institucions.

Moltes guarderies, escoles i instituts de Darmstadt han donat mobles a la JV i els TS ho porten a l'antiga discoteca on miren quins objectes es poden aprofitar i quins no.

Visites

Durant el dia, els habitants poden sortir i entrar a la JV quan ells volen. La qüestió són els visitants. Els visitants de dia han de marxar a les 10 de la nit com a molt tard i les persones que es queden a dormir s'han de registrar amb antelació. Els treballadors socials en general solen ser molt flexibles amb les visites que volen fer els habitants als seus familiars de fora. Mentre que tinguin un número de telèfon i l'adreça exacta, els habitants poden fer visites als seus familiars. Els treballadors volen que se sentin el més lliures possible i que no tinguin la sensació d'estar empresonats dins d'una antiga caserna militar. Al principi un parell de sol·licitants d'asil van dir que volien visitar les seves famílies i van desaparèixer, però segons Kaußen això va ser un incident imprevist i únic.

TREBALLADORS SOCIALS

“Hi ha gran demanda de treballadors socials a nivell estatal, però cada vegada resulta més difícil trobar-ne de qualificats” explica la senyora Kaußen. A tot Alemanya se'n busquen i es necessiten en l'àmbit d'acollida, supervisió i ajuda en relació amb les persones refugiades. A causa d'aquesta enorme demanda, moltes persones obtenen llocs de treball en aquest àmbit sense haver fet la carrera de treballador social que haurien d'haver fet per poder fer front a les situacions que van lligades a aquest tipus de feina.

En moltes ocasions es contracten persones que mostren tenir amplis coneixements lingüístics ja que això facilita molt el contacte amb persones novingudes a Alemanya.

Tots els treballadors a la JV (*Kooperation Asyl + BfSW*) han estudiat la carrera de treballador social alguns també tenen un màster. Si ens fixem en la proporció, pel que fa només a l'entitat *BfSW*, 1 treballador social està a càrrec de 80 habitants. A part d'aquests 4 treballadors de la *BfSW* hi ha una treballadora externa que domina perfectament l'àrab que només treballa pel matins. És una gran ajuda ja que els

treballadors socials de la *BfSW* no parlen l'àrab i per això a vegades és difícil comunicar-se amb els habitants que encara no tenen cap mena de coneixement de la llengua alemanya o anglesa. A més, sense les múltiples associacions amb les que estan en contacte els TS de la JV seria pràcticament impossible ocupar-se de totes les necessitats dels habitants.

La *BfSW* també rep ajuda d'un treballador voluntari, el senyor Hübner. Té 66 anys i abans de la seva jubilació era professor de física a la Universitat. Viu amb la seva dona en una casa al barri de Darmstadt- Eberstadt i té dos fills que ja són adults. Ell explica que quan a finals de l'any 2015 va veure com tantíssimes persones desesperades intentaven entrar a Alemanya, va sentir que tenia el deure d'ajudar-les. Com que estava jubilat i tenia molt temps lliure, va veure l'oportunitat d'ajudar on calia. El senyor Hübner roman a la JV cada dimarts des de les 8 del matí a les 5 de la tarda. Ell mateix es defineix com la mà esquerra dels treballadors socials. Quan arriba els dimarts pel matí normalment no té cap feina concreta preparada, simplement intenta ajudar allà on els treballadors socials vegin que fa falta. Entre les activitats que fa podem trobar les següents: instal·lar rentadores, portar els habitants al metge, escriure cartes als col·legis o a les guarderies o repartir cartes o paquets. Ell considera que sempre hi ha feina per fer quan tanta gent conviu en un terreny restringit. Diu que cada vegada li agrada més anar a la JV i especialment les cares il·lusionades dels nens li donen motivació per tornar cada dimarts.

Els treballadors de la *BfSW* que estan a la JV tenen molta experiència pel que fa al treball amb persones alcohòliques ja que anteriorment treballaven amb persones sense sostre moltes de les quals tenien problemes amb l'alcohol. Per això saben com actuar directament amb habitants que mostren tenir problemes semblants. Però pel que fa a altres assumptes, com per exemple la violència de gènere, depressions o traumes, saben que tenen una gran xarxa d'associacions i organitzacions a Darmstadt que els poden ajudar millor. Els treballadors socials solen estar a la JV des de les 8 del matí fins a les 5 de la tarda, tots els dies de la setmana. Així és com està previst, però solen sortir de la feina més tard del planejat. Fan moltes més hores degut a que hi ha moltíssima feina a l'oficina. Tot i això, la senyora Kaußen diu que en general té la impressió que als seus companys els agrada treballar a la JV. També ella sembla estar contenta amb la seva feina, encara que reconeix que va

l·ligada amb molt estrès. Hi ha dies en els quals es passa tantes hores a l'oficina que quan toca marxar encara no ha tingut cap mena de contacte personal amb els habitants. Per això sovint es queda més estona per visitar les cases i els habitants. Des del principi, els treballadors socials de la BfSW van tenir com a prioritat que els habitants es trobessin a gust, que veiessin en la JV una llar acollidora. Per això cada dia intenten trobar una estona lliure on puguin mantenir contacte directe amb els habitants.

Aquí veiem una pancarta que va fer un habitant pels treballadors de BfSW.. Veiem que hi posa "Gràcies" en diferents llengües, entre elles l'alemany i l'àrab.

La senyora Kaußen comenta que aquestes mostres d'afecte per part

dels habitants són molt importants ja que motiven els treballadors a continuar fent la seva feina amb alegria i paciència.

L'ÚS DE LA LLENGUA ALEMANYA

La senyora Kaußen explica que pràcticament tots els nens que viuen a la JV ja parlen un alemany forca avançat. Depenent de l'edat, tots van a la guarderia, a l'escola o a l'institut i per tant es troben en un ambient on es parla alemany durant moltes hores del dia. Hi ha una nena d'Eritrea de 4 anys que parla tan bé l'alemany que a la seva mare li costa comunicar-se amb ella perquè la mare encara no parla l'alemany tan bé. Va anar a parlar amb una treballadora social i li va explicar que la seva filla li parlava en alemany i que a vegades ja no s'entenien entre elles.

Com que a la JV es parlen moltes llengües diferents, quan els nens s'ajunten al pati per jugar parlen en alemany per poder comunicar-se. Aquesta és una bona forma de practicar l'alemany mentre els nens creen amistats entre ells.

Pels habitants més grans és més difícil parlar en alemany, però els cursos d'alemany i d'integració són una gran ajuda per aprendre'l. Dels habitants entrevistats, tres estan cursant un curs d'alemany en un institut nocturn per superar la prova lingüística de l'A2 i un altre no ha fet cap curs en una escola d'idiomes però ha fet alguns cursos d'alemany oferts per voluntaris a la JV. L'entrevistat més jove va a la classe 10 (equivalent a 4t de la ESO) en un institut d' Alsbach, poble situat a prop de Darmstadt, i a part de la rutina escolar normal també fa un curs intensiu d'alemany fora de classe.

LA PRESENCIA DEL TREBALL A LA JV

A la JV ja hi ha uns quants habitants que ja treballen. Especialment el treball relacionat amb el món gastronòmic és el que sol interessar molt als habitants. Els treballadors socials intenten contactar amb els establiments que donen feina als habitants amb l'objectiu de controlar que aquests els paguin un sou decent i que facin treballar els habitants amb condicions laborals acceptables. "Es un fenomen conegut que a Alemanya hi ha hagut casos "d'esclavització moderna", és a dir, establiments que s'han aprofitat de persones refugiades amb poc coneixement de llengua, cultura i condicions laborals alemanyes i els han fet treballar amb condicions precàries" explica la senyora Kaußen. Per això els treballadors socials de la JV intenten que els seus habitants trobin llocs de feina on es compleixi el salari mínim i les hores de treball concordin amb la llei estatal. Fins avui en dia no hi ha cap habitant que faci la mateixa feina que realitzava al seu país d'origen. Tot i que hi ha persones altament qualificades, el no saber la llengua impedeix que trobin feina a Alemanya.

Hi ha una família siriana on la dona és professora de matemàtiques i l'home professor de filosofia. Que aquests dos puguin treballar com a professors d'aquestes matèries a Alemanya resulta molt difícil, ja que no saben parlar l'alemany i el sistema

educatiu sirianà és molt diferent del sistema educatiu alemany. Un entrevistat explica que a Síria tenia un negoci d'impressores però que abans també havia treballat a Dubai, on va aprendre a parlar molt bé l'anglès. A Alemanya no treballa ja que s'està concentrant en aprendre bé l'alemany, però està segur que en un futur voldrà tenir un treball estable. Li agradaria tornar a treballar en un negoci d'impressores però si no troba feina en un d'aquests li faria il·lusió treballar de cuiner en un restaurant.

Un altre entrevistat explica que ell no treballa perquè el seu principal objectiu és aprovar l'*Abitur* (equivalent a la Selectivitat) per tenir una qualificació important i reconeguda i poder accedir a estudis superiors.

El pròxim explica que a Afganistan treballava de traductor de l'afganès a l'espanyol però que a Alemanya no té cap treball. Creu que, sent traductor de l'afganès a l'espanyol, resultarà molt difícil trobar feina a Alemanya i per això té l'objectiu de trobar-la com a vigilant de seguretat.

El següent explica que a Síria va començar a estudiar Administració d'Empreses i Màrqueting mentre treballava de cambrer però va haver de deixar els estudis per fugir. A l'agost del 2017 vol començar un curs de formació a l'empresa *Deutsche Bahn*. Però està segur que en un futur vol tornar a dedicar-se als estudis.

No obstant això, també hi ha un gran percentatge d'homes joves sense cap mena de qualificacions entre els habitants de la JV, i els treballadors socials intenten motivar-los a estudiar l'alemany per trobar una ocupació bona i ben pagada en el futur.

LES PREOCUPACIONS EXPRESSADES PELS HABITANTS

Kaußen explica que quan les persones refugiades van arribar a la JV, moltes es van decebre en veure que tornava a ser una sèrie d'edificis tancats i apartats de la ciutadania alemanya. La majoria de les persones havia arribat a l'agost o al setembre del 2015 a Alemanya i les havien portat a la ciutat de Gießen, al nord d'Hessen, on es trobava el centre d'acollida més gran de l'estat federal. Allí primer van ser enregistrades i albergades en un allotjament primari que anteriorment també havia estat una caserna militar. Després d'unes setmanes les van portar a Darmstadt

i moltes havien tingut l'esperança de trobar-se un habitatge més acollidor i no una altra residència militar.

El procés d'asil és una de les preocupacions més grans dels habitants de la JV. Aquells que han rebut una denegació tenen por del seu futur i busquen altres perspectives i aquells que han rebut una forma de protecció es pregunten com i quan canviarà la seva situació. "Del que tots estan segurs és que el camí cap a la normalitat serà molt llarg" remarca la senyora Kaußen. Els habitants que han fugit de la guerra, de la violència o de la persecució en un primer moment només tenien com a objectiu arribar a un país segur i estable. Ara ho han aconseguit i estan a la Jefferson Village, segurs, protegits i amb recursos estables. Com que aquestes persones ja no s'han de preocupar amb tanta intensitat per la seva seguretat física, hi ha més temps per recordar els moments terribles viscuts. Nits d'insomni, tremolors o atacs d'ansietat són les conseqüències del passat amb les que han de viure dia a dia molts habitants. Alguns es veuen sobrecarregats amb la situació d'estrès i n'hi ha que mostren tenir traumes profunds. La terapeuta especialitzada en estrès posttraumàtic intenta estabilitzar-los, però els traumes viscuts encara són massa recents com per a començar un tractament. Amb els nens petits és especialment molt difícil treballar ja que molts no recorden conscientment què els ha passat i no volen reviuir els moments traumàtics.

Pels TS és molt important mantenir el propi equilibri i no deixar-se afectar directament pels traumes viscuts pels habitants. Per persones que mai han viscut situacions semblants a les que han viscut els habitants de la JV resulta molt més difícil acceptar la cruesa amb la qual molts d'aquests tracten temes i mostren fotos molt dures de . Hi va haver el cas d'un habitant que va voler portar fotos com a prova per a la seva petició d'asil i abans va ensenyar-les a una treballadora social de la JV, la qual va quedar molt atemorida en veure una imatge de cossos tallats a trossets. A partir d'aquesta experiència, els treballadors de *BfSW* han decidit que ja no llegiran les actes de les peticions d'asil dels habitants on aquests expliquen detalladament les experiències viscudes. La senyora Kaußen diu que els treballadors volen conèixer els habitants com persones "normals", sense haver de tenir en ment cada dia el destí tràgic que molts comparteixen.

En general els habitants sirians enyoren molt el seu país i encara no es poden creure què està passant amb la seva pàtria. Alguns habitants expliquen que abans de la guerra era un país segur i preciós i que troben a faltar la cultura siriana. Un habitant li va explicar a una TS que la ciutat de Darmstadt li recordava a Damasc perquè també hi havia molt de verd i que sempre que anava a visitar un parc es posava molt trist pensant en Síria. Molts habitants més grans han viscut durant tota la seva vida en una Síria esplèndida i digna, i sense la guerra no haurien tingut cap motiu per fugir del seu país. Diuen que si la guerra s'acabés i es reconstruís el país no dubtarien a tornar-hi. Per l'altra banda, un habitant sirià entrevistat explica que està segur que vol continuar vivint a Alemanya ja que Síria està destrossada i trigarà molt de temps en refer-se. Segons ell, portar una vida normal a Síria s'ha convertit en impossible. No hi ha ni treball, ni recursos, ni educació, pràcticament ja no hi queda res. Per això espera poder portar la seva família a viure amb ell, començant una nova vida segura a Alemanya, una vida que el seu país segurament ja no li pot oferir.

La senyora Kaußen explica que generalment tots els habitants mantenen contacte amb persones fora de la JV, per exemple amb família o amics que s'han quedat al país d'origen. La seva impressió es verifica parlant amb els habitants entrevistats.

Un noi entrevistat explica que, com que està amb la seva família a la JV, només manté contacte a través de les xarxes socials amb uns quants amics de l'Iraq. Els altres entrevistats expliquen que gràcies a les xarxes socials poden contactar diàriament amb les seves famílies i amb amics. "Estem molt agraïts pel fet que existeixin les xarxes socials, sense elles hagués estat encara més difícil marxar del nostre país, deixant-ho tot enrere" diu un d'ells.

LA CONVIVÈNCIA

A la JV s'han observat petits conflictes entre habitants d'origen afganès i iranià. "L'Iran és un país on viuen moltes persones refugiades d'origen afganès, però hi acostumen a viure en condicions miserables, en camps de refugiats enormes on no es presten ni els serveis més bàsics" explica Kaußen. Els afganesos tenen la impressió que el govern de l'Iran els menysprea i els tracta molt malament pel fet de

provenir de l'Afganistan. Entre els membres de l'equip de seguretat n'hi ha alguns d'origen iranià i els treballadors socials han observat que en algunes ocasions sorgeixen baralles quan un membre iranià imposa autoritat sobre un habitant afganès, tot a causa dels conflictes que tenen als seus països d'origen. Tot i que estan a Alemanya, territori completament neutral, de tant en tant surten aquests mena de conflictes. "Per tant no només s'ha de tenir en compte el possible racisme i la discriminació per part d'alemanys contra els refugiats, sinó també el racisme entre els refugiats mateixos" diu Kaußen.

Aquests petits conflictes entre alguns habitants són pràcticament els únics que es registren en relació amb la Jefferson Village. Els seus TS es reuneixen cada setmana amb la policia municipal per veure si hi ha hagut problemes relacionats amb els habitants de la JV. La Policia confirma la impressió dels treballadors: generalment no es registren cap mena de problemes o conflictes a Darmstadt que puguin tenir relació amb la Jefferson Village i els seus habitants o amb altres refugiats que viuen a la ciutat. Des que la JV funciona com a allotjament d'asil només hi ha hagut una baralla interna que no va tenir cap mena de conseqüències. Els treballadors socials estan satisfets que la situació normalment sigui tranquil·la i pacífica.

Al finals del 2015 hi va haver una pintada d'una esvàstica en una paret de la JV. En un principi els treballadors socials van estar molt preocupats però va resultar que l'havia fet un grup de noies joves alcoholitzades. Això els va tranquil·litzar ja que pensaven que havia estat un moviment organitzat impulsat per forces de dretes.

Els nens que tenen entre 6 i 10 anys que viuen a la JV van a l'escola "Frankensteinschule" que és aproximadament a 2,5 kilòmetres, i tots hi van o amb

Aquesta imatge mostra el camí que va de l'estació de tramvia cap a la Jefferson Village.

bicicleta o caminant. Hi va haver queixes i preocupacions dels habitants del barri que està al costat de la JV, que deien que les bicicletes dels nens no estaven ben preparades o que els nens no respectaven correctament els senyals de circulació i que per tant s'estaven posant en perill a ells mateixos i als demés. A partir d'aquestes queixes i observacions, els treballadors intenten ajudar als nens a comportar-se correctament quan van en bicicleta. El veïnat també es va queixar de la velocitat

amb la qual passen molts cotxes per la carretera que al mateix temps serveix com a camí des de l'estació de tramvia a la JV. Els treballadors socials han rebut el suggeriment d'instal·lar un control de velocitat per protegir especialment els nens petits que recorren aquest camí cada dia.

Una altra queixa del veïnat és que la carretera que va de l'estació de tramvia a la JV sol estar bruta i plena d'escombraries. Tot i que els habitants de la JV no són els únics que utilitzen aquest camí, la majoria de brossa la deixen ells. Kaußen explica que els treballadors socials intenten prevenir aquest fenomen parlant amb els habitants que utilitzen aquest camí, i que han demanat a les autoritats de Darmstadt que posin contenidors al les voreres del camí.

Quan van arribar les primeres masses de persones refugiades a Alemanya a finals del 2015, la població alemanya generalment els va rebre de forma molt oberta i amable. Però aquest moviment anomenat "Willkommenskultur" (cultura de la benvinguda) ha anat disminuint de mica en mica. "Ja no són rebuts amb tanta alegria i noten que Alemanya ja no es mostra tan afable amb ells" diu la senyora Kaußen

amb un posat trist. El canvi de focus de l'estat Alemany no passa desapercbut: abans s'intentava fer tant lloc com fos possible per a les persones refugiades i ara s'intenta accelerar el procediment de retornar-les als seus països d'origen si no han rebut cap mena de forma de protecció.

A part del canvi d'ambient al país, els habitants de la JV també noten les diferències pel que fa al tractament segons els seus països d'origen. L'Estat alemany va assegurar cursos d'integració anomenats "*Welcome!*" que duraven 6 setmanes a refugiats sirians a finals del 2015, però sol·licitants d'asil d'altres països, com ara Afganistan o Pakistan, no van poder fer aquest curs. Els treballadors socials de les 2 organitzacions que treballen a la JV es van reunir i van decidir demanar a les autoritats de la ciutat de Darmstadt que els sol·licitants d'asil que no havien rebut el curs de l'estat alemany "*Welcome!*" rebessin un altre curs d'integració semblant. Amb això volien prevenir que des d'un principi es fes una separació entre els "refugiats bons" i els "refugiats dolents".

Pel que fa a la convivència entre el voluntari entrevistat, el senyor Hübner, i els habitants de la JV, ell observa que generalment l'ambient és pacífic i tranquil. Mai s'ha sentit menyspreat per cap habitant, diu que tots amb els quals s'ha relacionat són persones absolutament normals, com nosaltres mateixos, però amb passats tristos i traumàtics que intenten trobar una nova llar i un nou principi. El que el sorprèn és la varietat de personalitats que es poden trobar a la JV: des de professores de matemàtiques i filosofia a homes analfabets que mai han escrit una paraula en la seva llengua. Aquesta observació coincideix amb l'observació de la senyora Kaußen i la resta dels TS, els quals també perceben un ambient pacífic i poc conflictiu.

"Entre els habitants n'hi ha molts que vénen de països i cultures que en molts àmbits presenten grans diferències. M'agrada veure com, tot i això, tothom intenta ser educat i respectuós" diu ell. També observa que tots intenten aprendre l'alemany al més ràpid possible i pensa que és fascinant veure com els nens petits aprenen la nova llengua amb una rapidesa increïble.

Hübner pensa que l'estat alemany hauria d'invertir més diners en la millora de les condicions dels pisos on viuen els habitants. Aquests pràcticament sempre mostren tenir un mobiliari i una decoració molt bàsics. Pensa que és difícil crear un ambient acollidor si les instal·lacions no el transmeten. Tot i això, està molt content amb el gran nombre d'activitats que poden fer els habitants a la JV. Pensa que la més important és la reunió setmanal en la qual un treballador explica els drets i els costums bàsics que són imprescindibles de conèixer per viure dins de la cultura alemanya. En concret, el tractament cap a la dona és molt diferent entre la cultura musulmana, a la qual pertanyen molts habitants, i la cultura alemanya. Moltes dones que viuen a la JV estan acostumades que l'home sigui la figura pública i no elles. Això s'ha de respectar, però elles també han de respectar que a Alemanya la dona té els mateixos drets que l'home i que és normal que una dona porti pantalons curts a l'estiu. El senyor Hübner creu que gràcies a aquests cursos els habitants tenen l'oportunitat de comprendre millor la cultura alemanya.

Finalment explica que està molt content i satisfet amb el seu treball. Inicialment només ho veia com un acte d'ajuda per als refugiats però a mesura que ha anat passant el temps ha après nous valors que l'han ajudat a entendre millor les persones refugiades que vénen a Alemanya. Quan arriba a casa els dimarts per la nit l'envaeix una onada de satisfacció. A més, sentir les tristes històries i el destí de molts habitants l'ha fet veure en quina situació de privilegi i seguretat viu ell mateix.

8. FESTA A LA JEFFERSON VILLAGE

El dia 18 d'agost es va celebrar una festa a la Jefferson Village. L'alcalde de la ciutat de Darmstadt va convidar el veïnat de l'allotjament a celebrar la convivència entre els habitants de la JV i les persones que viuen al seu voltant. La invitació es va enviar una setmana abans (veiem Annexos).

Quan arribo a la JV, observo que la porta principal està oberta i no hi ha control de seguretat explícit, només un guàrdia assegut davant de la seva caseta. El cop que vaig venir a l'abril, la porta principal estava tancada, i com a visitant vaig rebre un carnet d'identificació per parts dels guàrdies de seguretat. El fet que aquest 18

d'agost les portes estiguin obertes i no es calguin carnets de visitants insinua que la Jefferson Village s'esforça a obrir-se al públic. En passar per la porta principal veig que davant d'un edifici està muntat un gran escenari on està tocant un grup de música. Davant de l'escenari, un grup d'aproximadament deu persones

està ballant "capoeira", un estil de ball brasileny. El grup pertany a una escola de ball de la que alguns dels habitants són membres. També es veu muntada la parada d'una escola de judo i un monitor està mostrant les figures més importants del judo als espectadors. Al voltant de l'escenari hi ha muntades petites parades de menjar on els habitants de la JV venen menjar tradicional fet per ells mateixos. A més, també s'hi troben diverses parades d'organitzacions que donen informació sobre el què fan per ajudar els habitants de la JV.

Veig que molts habitants han vingut per celebrar l'ocasió amb els visitants i que especialment els habitants més petits estan gaudint de les activitats ofertes i de les parades. Tot i això, el nombre de visitants no sembla ser molt gran, cosa que probablement es pot relacionar amb el mal temps que fa.

Aquí veiem una imatge d'una parada d'un grup de dones de la JV que venen menjar preparat per elles mateixes.

Al cap d'una estona, un membre de l'entitat *Kooperation Asyl* puja a l'escenari i fa un discurs. En aquest

dona les gràcies a tothom que ha vingut i als voluntaris que dia rere dia reparteixen alegria als habitants i els ajuden a satisfer les seves necessitats..

9. CONCLUSIONS

Aquest treball és la primera documentació que inclou molts àmbits d'investigació relacionats amb la Jefferson Village. Fins ara no s'havia fet cap mena d'investigació exhaustiva pel que fa a aquest allotjament d'acollida a Darmstadt. Per tant, aquest treball era necessari per donar una visió àmplia de la JV i a més serveix com a base per a futures recerques. Inclou molts apartats que proporcionen informació sobre l'allotjament i cada apartat obre noves línies de recerca molt interessants que encara queden per investigar.

Pel que fa al primer apartat **Jefferson Village**, *Qui gestiona la JV?*, he constatat que la JV està gestionada per una col·laboració pública i privada, ja que el Departament per Assumptes Socials i Prevencions de la ciutat de Darmstadt (organisme públic) contracta dues entitats privades perquè elles es facin càrrec de la supervisió i el manteniment de l'allotjament.

Quant al següent apartat *El Principi de la JV*, he observat que al llarg del temps i amb una dedicació exemplar, la JV s'ha anat transformant d'un conjunt de blocs de pisos que servien com a residència per a famílies de militars americans, en un allotjament d'acollida per a persones refugiades molt ben preparat. He descobert que, tot i que ho pugui semblar, no és un allotjament primari, però tot i això els TS de les dues entitats, juntament amb l'ajuda de voluntaris i altres organitzacions, ofereixen molts serveis als habitants.

La conclusió que he tret del següent apartat, *El repartiment de l'habitatge*, és que els treballadors socials van tenir una bona idea al voler barrejar habitants de diferents països d'origen i cultures però que els habitants prefereixen viure amb persones que vénen del seu país o almenys parlen la seva llengua.

En relació a *Els països d'origen dels habitants*, he advertit que els dos països d'origen més representats a la JV (Síria i Afganistan) també són els dos països d'origen més representats de totes aquelles persones que van fer peticions d'asil a Alemanya des de l'any 2013 a l'any 2016.

Del següent apartat, *L'estatus legal dels habitants*, he esbrinat que la majoria dels habitants de la JV ja ha tingut l'oportunitat de fer la seva petició d'asil, tot i que encara no tots han rebut una resposta de l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats. També he arribat a la conclusió que les persones refugiades sirianes tenen moltes més possibilitats de rebre una forma de protecció que les persones refugiades que provenen d'altres països.

Tocant a *Serveis oferts per els refugiats* he comprovat que la JV ofereix moltíssims serveis als seus habitants i que gràcies a entitats, voluntaris i treballadors socials s'ha anat creant una xarxa molt àmplia d'ajudes i d'activitats ofertes. En aquest aspecte veiem que la ciutadania alemanya realment s'interessa i intenta ajudar l'allotjament d'acollida que s'ha construït a la seva ciutat. Les donacions no només ajuden a reduir despeses sinó que també donen una impressió de benvinguda i solidaritat als habitants.

Pel que fa a l'apartat, *Els treballadors socials*, me n'he adonat que a la JV n'hi ha proporcionalment pocs pel gran nombre de habitants que hi viuen i que sense ajuda externa no podrien oferir tot allò que estan oferint. A partir de tot allò que m'ha explicat la senyora Kaußen he deduït que, tot i que representa molta feina, els treballadors socials estan contents de poder donar suport diari als habitants de la JV.

A continuació, quant a l'apartat *L'ús de la llengua alemanya*, he arribat a la conclusió que aprendre alemany és una prioritat absoluta pels habitants i que tots estan fent alguna mena de curs o estan anat a l'institut per aprendre l'alemany al més ràpid possible. És necessari que sàpiguen la llengua per poder accedir a qualsevol treball (en el cas que rebin una forma de protecció que els doni l'opció de poder treballar) i per tant la motivació és gran.

En relació a l'apartat *Preocupacions expressades pels habitants*, la meva conclusió és que la preocupació més gran dels habitants és clarament el seu futur. El seu futur a Alemanya està condicionat per la resolució que rebin de l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats i per tant el procés d'asil pel qual han de passar per tal d'obtenir aquesta resolució té una importància de primer ordre.

Finalment, pel que fa a *La Convivència* he observat que la que hi ha entre habitants, treballadors socials, equip de seguretat i voluntaris és molt bona. Això es reflecteix en l'entrevista amb la senyora Kaußen, el voluntari entrevistat i els habitants entrevistats. Les entrevistes m'han transmès que la Jefferson Village és un lloc agradable on gent amb un passat trist intenta recuperar la seva vida de la millor manera possible. Pel que fa a la convivència entre els habitants de la JV i els habitants de la ciutat de Darmstadt, a partir de l'entrevista amb la senyora Kaußen he arribat a la conclusió que els ciutadans alemanys no han mostrat cap mena de queixa greu i que fins i tot es preocupen per la seguretat dels habitants.

En relació a la festa de benvinguda a la qual vaig assistir, penso que una festa de benvinguda és una oportunitat per crear un contacte directe entre les persones que busquen seguretat i protecció a Alemanya i els ciutadans d'aquest país. La Jefferson Village està una mica apartada de la ciutat ja que se situa al costat del bosc i està envoltada d'una tanca, cosa que pot crear un ambient d'aïllament.

Tenint present que l'eufòria de la cultura de benvinguda ha disminuït, és una idea molt bona per part dels allotjaments d'acollida celebrar festes obertes al públic. Obrir el pas a visitants curiosos és una bona oportunitat per les dues bandes, tant per als habitants com per als ciutadans alemanys, per conèixer-se.

Pel que fa a la recerca bibliogràfica, he observat que hi ha moltíssima informació que es pot trobar fàcilment a Internet relacionada amb el tema dels refugiats, tant en l'àmbit internacional com en l'àmbit alemany. Això sembla ser un bon senyal ja que persones interessades en aquest tema poden informar-se molt bé a través de les xarxes. Però per l'altra banda he vist que hi ha poca transparència pel que fa a les xifres relacionades amb qualsevol aspecte relacionat amb persones refugiades a Alemanya. Cadascun dels diaris ofereix diferents números i també les ONGs i les pàgines d'Internet publiquen xifres que poden variar molt entre elles. Per això vaig decidir fer servir únicament xifres verificades ofertes per l'Oficina Federal per a Migrants i Refugiats o per l'ACNUR.

Ja que la majoria d'informació la vaig extreure de pàgines alemanyes, vaig haver de traduir-ho tot al català, cosa que no sempre em va resultar fàcil, especialment pel que fa a les paraules i expressions d'àmbit jurídic.

Quant a la meva investigació relacionada amb la Jefferson Village, vull dir que inicialment no estava segura que els encarregats de l'allotjament acceptarien ajudar-me i que estic molt agraïda que s'esforcessin tant en proporcionar-me la informació necessària.

Després d'haver investigat diferents aspectes de la Jefferson Village i haver-los contrastat amb allò que anteriorment ja havia recercat, puc concloure que és un allotjament d'acollida molt ben estructurat i que ofereix moltíssims recursos als seus habitants. Entre els TS, voluntaris i diverses associacions, s'ha anat creant una xarxa d'activitats i ajudes per als habitants molt gran.

Em va impressionar molt la entrevista amb la senyora Kaußen, sobre tot quan em va explicar que els TS tenien moltíssima feina burocràtica però que cada dia intentaven mantenir contacte directe amb els habitants. També les entrevistes amb els habitants va commoure'm molt, especialment en sentir els plans plens d'il·lusions que tenien per al seu futur. Veure com parlaven tranquil·lament del seu passat i de tota la misèria, la por i la inseguretat va deixar-me bocabadada i trasbalsada. Asseure's cara a cara amb ells va ser una experiència única que mai oblidaré.

Em va sorprendre que la senyora Kaußen m'expliqués que en el període de temps que portaven treballant a la JV encara no havien fet una estadística exhaustiva pel que feia a l'edat, el país d'origen i el sexe dels habitants que em pogués lliurar per incloure-la al treball. Ella mateixa va reconèixer que s'hauria de fer al més aviat possible, però que simplement els faltava el temps.

Propostes de futures recerques n'he trobat diverses. En la meva investigació només he parlat breument de com ha anat canviant la visió dels alemanys respecte als refugiats entre l'any 2015 i l'any 2017. Penso que seria molt interessant esbrinar les raons concretes per les quals la ciutadania alemanya canvia la seva opinió. Són els joves els que no volen que el seu país aculli més refugiats de països estrangers o és

el contrari, són les generacions de més edat les que tenen por d'un augment de la violència i la inseguretat que podria anar lligat amb l'arribada de tantes persones que no coneixen la cultura alemanya?

També seria una recerca interessant comparar dos països acollidors de refugiats. Comparar el procés d'asil, el percentatge de persones que finalment reben asil o una altra forma de protecció, comparar quines ajudes financeres reben, quines oportunitats d'integració s'ofereixen, etc. Per concretar més també es podrien comparar dos allotjaments d'acollida de dos països diferents. On se senten més benvinguts, respectats o acollits els habitants? Què ha de tenir o proporcionar un allotjament d'acollida perquè els habitants se sentin contents? Com és la relació entre treballadors i habitants? Tot això són preguntes que es podrien intentar contestar en una futura recerca.

Finalment he de reconèixer que aquest treball de recerca ha estat molta feina però alhora ha estat una experiència extraordinària. He après moltíssimes coses que anteriorment desconeixia i que em serveixen no només per estar més informada sobre un tema actual sinó que també m'han fet créixer com a persona. Des de la televisió, l'ordinador o el mòbil, l'empatia que sentim per a les persones que arriben sense res a les fronteres d'Europa certament és gran. Però quan tens aquestes persones davant teu, reals i tangibles, l'empatia es transforma en un enorme respecte barrejat amb admiració pel fet que encara estiguin disposades a lluitar per un futur digne.

Però no només vaig sentir una admiració enorme pels habitants. La dedicació, la motivació i la força dels treballadors socials i dels voluntaris que vaig observar també em va deixar un record fantàstic de la Jefferson Village..

10. BIBLIOGRAFIA

A)

- ❖ ACNUR ESPANYA, Tendencias Mundiales 2016 pàgina 2 (Juny 2017) (<http://www.acnur.es/PDF/Tendencias2016.pdf>) consultat 5.5.2017
- ❖ ACNUR ESPANYA, Historia del ACNUR (2001-2017) (<http://www.acnur.org/el-acnur/historia-del-acnur/>) consultat 6.5.2017

B)

- ❖ Bundesamt für Migranten und Flüchtlinge (BAMF), Ablauf des Asylverfahrens (Agost 2016) (<http://www.bamf.de/DE/Fluechtlingsschutz/AblaufAsylv/ablauf-des-asylverfahrens-node.html>) consultat 4.4.2017
- ❖ BAMF, Aktuelle Zahlen zum Asyl (edicions de desembre 2016, abril 2017, agost 2017) (http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Downloads/Infothek/Statistik/Asyl/aktuelle-zahlen-zu-asyl-august-2017.pdf?__blob=publicationFile) , (<http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Downloads/Infothek/Statistik/Asyl/aktuelle-zahlen-zu-asyl-dezember-2016.html?nn=7952222>), (<http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Downloads/Infothek/Statistik/Asyl/aktuelle-zahlen-zu-asyl-april-2017.html?nn=7952222>) consultades 4.4.2017, 20.5.2017, 8.8.2017, 9.9.2017
- ❖ BAMF, Königssteiner Schlüssel (2016) ([http://www.bamf.de/SharedDocs/Glossareintraege/DE/K/koenigssteinerschluessel.html?view=renderHelp\[CatalogHelp\]&nn=7525838](http://www.bamf.de/SharedDocs/Glossareintraege/DE/K/koenigssteinerschluessel.html?view=renderHelp[CatalogHelp]&nn=7525838)) consultat 5.4.2017
- ❖ Bundesländer Deutschland, Größe und Einwohnerzahlen der deutschen Bundesländer (2017) (<https://www.bundeslaenderdeutschland.de/bundeslaender/flaechen/>) consultat 23.5.2017
- ❖ Beruf für Sozial und Wohnberatung (<https://bfsw-darmstadt.de/>) consultat 9.9.2017
- ❖ Bundesministerium für Justiz und den Verbraucherschutz, Asylbewerberleistungsgesetz (AsylbLG) § 3 Grundleistungen (2016) (https://www.gesetze-im-internet.de/asylblg/__3.html) consultat 32.5.2017

C)

D)

E)
F)
G)
H)
I)
J)
K)

- ❖ Knieß, Friedrich Wilhelm, Lincoln und Jefferson Siedlung, Stadtlexikon Darmstadt (<http://www.darmstadt-stadtlexikon.de//lincoln-und-jefferson-siedlung.html>) consultat 3.9.2017
- ❖ Kooperation Asyl Website (<http://kooperation-asyl.de/>) consultat 5.5.2017

L)
M)
N)
Q)
R)
S)

- ❖ Save me Darmstadt website (<http://save-me-darmstadt.de>) consultat 5.5.2017
- ❖ Spiegel, *Willkommenskultur, das war einmal*, 07.04.2017 (<http://www.spiegel.de/politik/deutschland/fluechtlinge-in-deutschland-willkommenskultur-war-einmal-a-1142147.html>) consultat 5.5.2017

T)
U)

- ❖ UNHCR, The Refugee Convention (2001-2017) (<http://www.unhcr.org/pages/49da0e466.html>) consultat 5.5.2017
- ❖ UNHCR Deutschland, FAQ Flüchtlinge (2016) (<http://www.unhcr.org/dach/de/services/faq/faq-fluechtlinge>) consultat 5.5.2017
- ❖ UNCR, Refugees and Migrants (15.3 2016) (<http://www.unhcr.org/news/latest/2016/3/56e95c676/refugees-migrants-frequently-asked-questions-faqs.html>) consultat 30.6.2017

V)
W)

- ❖ Wikipedia, Convenció de 28 de juliol de 1951 relativa a l'estatut de refugiats (2016)(https://ca.wikipedia.org/wiki/Convenció_de_28_de_juliol_de_1951_relativa_a_l'estatut_dels_refugiats) consultat 5.6.2017
- ❖ Wikipedia, Deutschland (2017) (<https://de.wikipedia.org/wiki/Deutschland>) consultat 7.7.2017
- ❖ Wikipedia, Darmstadt (2017) (<https://de.wikipedia.org/wiki/Hessen>) consultat 7.7.2017
- ❖ Wikipedia, Hessen (2017) (<https://de.wikipedia.org/wiki/Darmstadt>) consultat 8.7.2017
- ❖ Wikipedia, Arbeitslosengeld III (2016) (https://de.wikipedia.org/wiki/Arbeitslosengeld_II) consultat 4.4.2017
- ❖ Wikipedia, Königssteiner Schlüssel (2017) (<https://de.wikipedia.org/wiki/KönigssteinerSchlüssel>) consultat 4.4.2017

X)

Y)

Z)

ANNEXOS

Protocol de l'entrevista amb la senyora Kaußen (traduït de l'alemany)

1. Qui s'encarrega de la Jefferson Village?
2. Quan i per què és va decidir convertir la JV en un allotjament d'acollida per a persones refugiades?
3. Quan van arribar els primers habitants?
4. De quins països vénen els habitants majoritàriament?
5. Quina és la proporció de famílies, homes no acompanyats i dones no acompanyades?
6. Hi ha hagut queixes de la població de Darmstadt?
7. Segons quins criteris es reparteixen els pisos?
8. Els habitants són lliures de marxar de la JV quan volen?
9. Hi ha habitants que ja treballen o que tenen el desig de treballar?
10. Quins problemes o queixes mostren tenir els habitants, quines preocupacions tenen?
11. Quines activitats poden fer els habitants quan no estan treballant o estudiant, quins són els seus interessos?
12. Quants treballadors socials hi ha a la JV i quina ocupació tenen?
13. Hi ha hagut signes de violència contra la JV algun cop?

Protocol de les entrevistes amb els 5 habitants

1. Quin és el seu país d'origen?
2. Quan va arribar a Alemanya?
3. Com va arribar a Alemanya?
4. Va venir acompanyat?
5. Quina professió tenia en el seu país d'origen?
6. Per què va venir a Alemanya?
7. Ja tenia família o amics a Alemanya?
8. Està fent un curs d'alemany?
9. Està treballant?
10. Segueix tenint contacte amb família o amics?

11. Quins són els seus interessos?
12. Vol fer venir la seva família, en el cas que sigui possible?
13. Què en pensa de la Jefferson Village?

Protocol de l'entrevista amb el voluntari senyor Hübner

1. Perquè va decidir treballar a la Jefferson Village?
2. Quins dies i a quina hora ve a treballar a la JV?
3. Quins són els seus deures a la JV?
4. Què diria de la seva relació amb els habitants?
5. Pensa que els habitants estan contents vivint a la JV?
6. Vostè està satisfet amb la feina que fa a la JV?
7. Com veu la relació entre els mateixos habitants?

Invitació de la ciutat Darmstadt a una festa de benvinguda a la Jefferson Village, dia 18 d'agost 2017, 15:00-18:00 (traduït de l'alemany)

Estimats veïns i veïnes de l'allotjament per persones refugiades a la Jefferson Village,

en els últims dos anys, un gran nombre de persones refugiades ha trobat refugi a la ciutat de Darmstadt i un percentatge d'aquestes ha trobat una nova llar protegida a la Jefferson Village. Però no només un allotjament segur és suficient. Per integrar aquestes persones a la societat és imprescindible conèixer-se, valorar-se i créixer junts.

Per això us convidem a celebrar amb nosaltres i amb els habitants de la Jefferson Village una festa de benvinguda amb moltes cares i colors el dia 18 d'agost a partir de les tres!

Tindreu l'ocasió de parlar amb els encarregats del Departament per Assumptes Socials i Prevencions de la ciutat Darmstadt i també amb els representants de Kooperation Asyl i Büro für Sozial- und Wohnberatung. També us esperen voluntaris de diverses organitzacions que estan en contacte amb la Jefferson Village.

Esperem que vingueu tots!

Jochen Partsch

Alcalde de Darmstadt

Barbera Akdeniz

Sozialdezenterin de Darmstadt

FI